

సదాశివ సమారంభం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు శుక్ర మహర్షి

గురు నారద మహర్షి

గురు వాశిష్టకి మహర్షి

గురు శ్రీకృష్ణ

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దక్షాత్మీయ

గురు బాధాజీ

గురు గోత్రమ బుద్ధ

గురు ఆదిశంకరాచార్య

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వరు

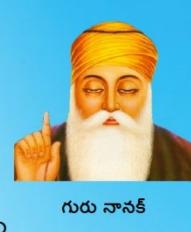
గురు రవిదాస్

గురు కశీర రాజీ

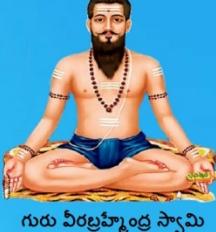
గురు నైతింస్య మహా ప్రభుపు

గురు నానక్

గురు రామలింగ స్వామి

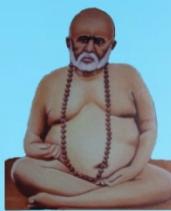

గురు విద్యబుషణింధ్ర స్వామి

యోగి నీమ న

అస్క్రిదాచార్య పర్యంతాం

గురు త్రైలింగ స్వామి

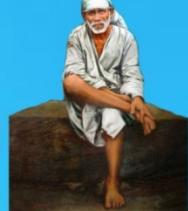
గురు లాలిథారాధికా

గురు రామక్రిష్ణ పరమహంస, అమృత శారదాదేవి

గురు వివేకానంద

గురు సాయి బాబు

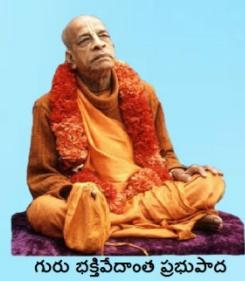
గురు అరవింద్

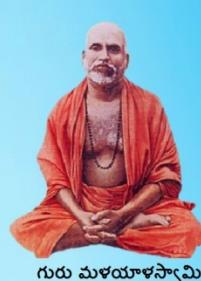
గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

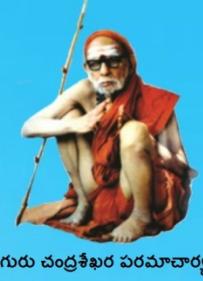
గురు భక్తివేదాంత ప్రభుపాద

గురు మయ్యాళస్వామి

గురు విద్యాపితాకాశానందగిరి

గురు దందశిల పరమాచార్య

వందే గురుపరంపరాం..

నన్న “నేను” తెలుసుకోవటానికి
 నన్న “నేను” మార్పుకోవటానికి
 నన్న “నేను” చేరుకోవటానికి
 మరియు అత్యుత్తమ జీవన విధానానికి
కావలసిన భక్తి,జ్ఞాన,కర్మ,దర్శ సమాచారం ఒకేచోట తెలుగులో ఉచితంగా!

సాధారణంగా వేదాంతం తెలుసుకోవాలనే కోరిక వుంటుంది, కానీ గ్రంథాలు అందుబాటులో లేవు. ఇంకోకరి దగ్గర గ్రంథాలు వుంటాయి, కానీ జిజ్ఞాసువులకి ఎక్కడ ఉన్నవే తెలియదు. అలాగే కొన్ని లైబ్రరీలో కొన్ని రకాల పుస్తకాలు మాత్రమే లబ్యం అపుతున్నాయి, అంతేగాక విలువైన గ్రంథాలు సరైన సంరక్షణ లేక కనుమర్యాహోతున్నాయి, కనుక మన అందరి కోసం బారత ప్రభుత్వం పురాతన ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలను సంరక్షించే నిమిత్తం ఎంతో శ్రమచే కంప్యూటర్ రణ ద్వారా ఒక చోట చేర్చుతూ ఆన్ లైన్ చేయటం జరిగింది. ఇటువంటి విలువైన జ్ఞాన సంపదాను మరింత సులభంగా అందుబాటులోకి తీసుకురావటానికి సాయి రామ్ సేవక బృందం ఉడఱా భక్తి గా ఇష్టటివరకి దాదాపు **5000** పుస్తకాలను వివిధ వర్గాలుగా విభజించి PDF(eBOOK) రూపంలో ఆన్ లైన్ లో ఉచితంగా అందించటం జరిగింది. కనుక ప్రతి ఒక్కరు ఈ సదవకాశాన్ని సద్గ్యానియోగం చేసుకోగలరు. ఇందుకు సహాయం అందించిన **భారత ప్రభుత్వపు** వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా <http://www.new.dli.ernet.in>), ఆర్కివ్ వెబ్ సైట్(<https://archive.org>), గూగుల్ వెబ్ సైట్(<https://www.google.co.in>), మైక్రోసాఫ్ట్ వెబ్ సైట్(<http://www.microsoft.com>) కు మేము బుఱపడిపున్నాము. అలాగే ఇటువంటి బృహత్తర కార్యక్రమానికి పెద్ద మొత్తం లో గ్రంథాలను అందించిన తిరుపతి దేవస్థానమునకు కూడా మనం బుఱపడిపున్నాము. సాయి రామ్ సేవక బృందం కోరుసేది ఒక్కట, ప్రతి ఇల్లు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన గ్రంథాలతో నిండిపోవాలన్నదే మా కోరిక.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో దదువుటకు, దిగుమతి(డాస్టేషన్) చేసుకోనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) **భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్:** <http://www.new.dli.ernet.in> లేక <http://www.dli.ernet.in>
- 2) **సాయి రామ్ వెబ్ సైట్:** <http://www.sairealattitudemanagement.org>
- 3) **సాయి రామ్ గూగుల్ సైట్:** <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) **ఆర్కివ్ వెబ్ సైట్:** <https://archive.org/details/SaiRealAttitudeManagement>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞం పై గల సలహాలు, సూచనలకు సేవక బృందాన్ని సంప్రదించుటకు: sairealattitudemgt@gmail.com

సాయి రామ్ భక్తి, జ్ఞాన సమాచారం: <https://www.facebook.com/SaiRealAttitudeManagement>

సాయి రామ్ భక్తి, జ్ఞాన సంబంధ వీడియోలు: <https://www.youtube.com/user/sairealattitudemgt>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞంలో ప్రతి ఒక్కరు పాల్గొని, ఈ అవకాశాన్ని సద్గ్యానియోగం చేసుకోని, మీరు సంతృప్తులైతే మరొక సాధకునికి, జిజ్ఞాసువులకు మార్గం దూపించగలరని ఆశిస్తున్నాము. మీరు దదువుకోవటంలో ఏమైనా ఇచ్చింది కలిగితే సేవక బృందంను సంప్రదించగలరు. ఒకవేళ మా సేవలో ఏమైన పొరపాటు వస్తే మన్నించగలరు.

ఈ గ్రంథపు భారత ప్రభుత్వ డిజిటల్ లైబ్రరీ గుర్తింపు సంఖ్య: 6020010032210

గమనిక: భక్తి, జ్ఞాన ప్రధారాధం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఈ గ్రంథముపై వ్యాపార, ముద్రణ పాక్యులు రచయిత, పబ్లిషర్స్ కి గలవు, కనుక వారిని సంప్రదించగలరని మనవి చేసుకోంటున్నాము.

SaiRealAttitudeManagement(SAI RAM) - సాయి నిజ వ్యక్తిత్వ నిర్వహణ(సాయి రామ్)

* సర్వాం శ్రీ సాయినాథ పాద సమర్పణమస్తు *

ಭಾರತ ಪ್ರಭುತ್ವಪು ವೆಬ್ ಸೈಟ್ - ಡಿಜಿಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿ ಅಫ್ ಇಂಡಿಯಾ

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc x

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books Journals
Newspapers
Palm-Leaves (Manuscripts)

Title: Ramayanam
Author:
Year: to
Subject: Any Subject
Language: Telugu
Scanning Centre: Any Centre
Clear Search

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.
[Click Here to know More about DLI](#) New!

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none">Rashtrapati BhavanCMU-BooksSanskrit,ITD.TirupathiKerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none">INSA	<ul style="list-style-type: none">Times of IndiaIndian ExpressThe HinduDeccan HeraldEnaduVaartha	<ul style="list-style-type: none">Tamil Heritage FoundationAnnaUniversity <small>NEW!</small>

Title Beginning with.
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

Author's Last Name
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

Year
1850-1900 1901-1910 1911-1920 1921-1930 1931-1940 1941-1950 1951-

Subject
Astrophysics Biology Chemistry Education Law Mathematics Mythology Religion [For more subjects...](#)

Language
Sanskrit English Bengali Hindi Kannada Marathi Tamil Telugu Urdu

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వవేకానంద

“దానాలలోతల్లు ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా రేపుమైంది! దాని తరువాతిది లోకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హాస్టలలో నిలిచి ఉండడు. లోకమంతబీని ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. ప్రాందవ వేదాంతం ఎన్నదూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారు, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్లిన సన్మాసిని నేనే అని చెప్పేవారు, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచేత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగోటధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జిల్లిపించి, లోకిక జ్ఞానాన్ని సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్ని విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెపులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజుం పుష్టుల రాసుల్ని వికసించజేసే మంచులాగా నిశ్చట్టంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాదంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమాత్మక ధర్మాలను బోధించదానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికి భారతదేశంలో కొన్ని సంస్కలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్టులు, జవసంపన్నులు, బుఱువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరిపూర్వ చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చారక్తి తక్కిన శక్తులన్నీటి కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్కార భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్టం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహాస్వత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించదానికి కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తాంది. అనేక శతాబ్దీలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్చడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దీల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయట్టాంతులై, పతుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులనునే మాటను వినదానికినా వారెన్నదూ నోచుకోలేదు. “సీచాతిసీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పాండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ♦

భగవద్గీత

(గేయమాల)

పార్శ్వాయ ప్రతితోదితాం భగవతా నారాయణేన స్వాయం
వ్యౌసేనగ్రథితాం పురాణమునినా మధ్యో మహాభారతం
అధైవైతామృత వర్షిణీం భగవతీ మష్టాదశాధ్యాయుని
మంబి : త్వామునుసందధాయి భగవదీతే భవద్వైషిణీమ్ !!

ప్రచురణ

“భగవద్గీత”

రచన

“రామదర్శనప్రభాసి”

సూరంపూడి రాధాకృష్ణమూర్తి

వినాయ కస్తుతి

ఏకదంతము శూర్పకర్ణము
చలువచూపుల చిన్నవాడా
పార్వతమృకు ముద్దుకొమరుడ
విఘ్నరాషా వందనము.

అంకితం ఏడుకొండల స్వాధింతి

ఈమాల నీకొరకు నామాల నాస్వామి
తోమాలసేవలో చేరి మరిసేనయ్య
ఈ మూలమునున్నాను నిన్నందుకొవాలి
టమాల చోటియ్య నీపాదపీతాన.

గేయ కుసుమాలు

అధ్యాయము	వివరణ	పేజీ
1.	ఆర్థన విషాద యోగము	1
2.	సాంఖ్యయోగము	7
3.	కర్కుయోగము	18
4.	జ్ఞానయోగము	25
5.	కర్కు సన్మాన యోగము	32
6.	ఆత్మ సంయమయోగము	37
7.	విజ్ఞాన యోగము	45
8.	అక్షర పరబ్రహ్మ యోగము	50
9.	రాజవిద్య - రాజ చుహ్య యోగము	55
10.	విభూతి యోగము	61
11.	విశ్వరూప సందర్భన యోగము	68
12.	భక్తి యోగము	77
13.	జ్యేష్ఠ - జ్యేష్ఠజ్ఞ విభాగ యోగము	81
14.	గుణత్రయ విభాగ యోగము	87
15.	పురుషోత్తమ ప్రాప్తి యోగము	92
16.	దై వాసుర సంపద్యభాగ యోగము	95
17.	ప్రధాత్రయ విభాగ యోగము	99
18.	మోత సన్మాన యోగము	104
	గీతా మహాత్మ్యము	117

నిఖిత్తమాత్రం - భవసవ్య నాచిన్

పరంబ్రహ్మ పరంధామ పవిత్రం పరమం భవాన్
పురుషం శాశ్వతం దివ్యమాదిదేవ మజం, విభుమ్॥

ఆనంతకోడి బ్రహ్మంద నాయకా! ఆది మధ్యంత రహితా! పరమాత్మా!
అనే పదాలకు అర్థం ఖగోళశాస్త్రములో కాని, ఐన్స్టీన్ సాపేక్ష సిద్ధాంతములో
కాని, డార్యోన్ పరిణామ వాదములో కాని లభించవు.

జన్మ ఎందుకు అనే ప్రశ్న, జన్మించిన ప్రతి జీవికి కలిగేదే. మత
మనేది మత్తుమందు కాకుండా మానవతకు బుద్ధి, తర్గుము, స్వానుభవము
జీడించి భక్తి, కర్మ, జ్ఞాన, వైరాగ్య మార్గాలను సమన్వయించిన శాస్త్రమే
గీత.

ఉపనిషత్తుల సారము, వేదముల భావము, ఇతిహసాల గమ్యము ఆయన
అత్మతత్వము ఎన్ని జన్మల సంసారమో! ‘వాసుదేవుడు వినా ఏమీలేదు’
అనే భావాన్ని, పరమాణువులో, అంతర్యాణిలో, నీలి పథంలోని తారలలో,
నీటిలో, గాలిలో, మంటలలో, రచిలో, రేరాణులో, అంచుల్లేని అంబరములో,
విక్షయంలో, విక్షయాఘనిలో, అంగ్రేటు కల ఆ విష్టవేరని, గీతాతారుము చాచీంచి
చెప్పినా- ఆది హిమవన్నుగ సమాన ధీశాలురగు ఆదిశంకరులకో, ప్రాక్
పశ్చిమాలకు వారథుఱయిన ఏ వివేకానందునికో, మాక్షముల్లరు మహర్షికో కాని
మనలాంటి మామూలు మనుషులకు ఆది అందని ఫలము. ‘మడి’లోని లడ్డు
బాలునకు అందదు.

రాధాకృష్ణమూర్తి, చిన్ని కృష్ణని గీతాసారం అనే పాల భాండానికి
తేట తియ్యని తెలుగులో కంతకొట్టి, మనలను క్రిందనే నిలపడి అఱ్ఱలు చాచి
ఔర్చుకోమన్నాడు. “సర్వజగత్తున నిండినయట్టి పరమాత్మ శాశ్వతము.”
“పుట్టకమునుపు ప్రాణులు ఎక్కుడో-పుట్టి మనుచు మరి కనబడుచుండును-మర
ణించిన హరి తెలియదు ఉనికి-కావున ఏల వంత నొందుట?”- “అనంత
విక్షయము నా స్వరూపున-అంశమాత్రమని తెలియుము నీవు”

సరళకైలిలో సూచిగా మనస్సులో నాటేలాగ ఉన్నాయి భావాలు. అవి గీతాకాదుని సూక్తులకు క్లీటేని తెలుగు పటుకులు. ‘పీటిని చూచా మనం భయ పడ్డాము’ అనిపించే టంతటి తేలిక చేయబడ్డాయి ఆ మహా వాక్యాలు తీయ తెలుగులో. భారమైన భావాన్ని కొంచెం కూడా చెదరగొట్టలేదు. మనకు మాత్రం బెదురు తగ్గించారు రచయిత.

త్యాగయ్య, గోపన్నల ఒరవడి మనది. వుదాత్త భావాలను పసిడిపండ్ల తొనంలాగున ఓలిచిపెడితే చాలు మనకు. ఆ పని చాలా చక్కగా చేశావయ్యా రాధాకృష్ణయ్య !

శరీరానికి ఆలీతమయినది మనస్సునీ, దానికి ఆవల బుద్ధి అనీ, అన్నిఁడికి ఆవతలం ఆత్మ అనీ, దానికి ఏమీ అంటవనీ; మొదలు, కొన లేనిదని, ఆది సర్వ వ్యాప్తమని, ఉపాధిని పట్టివున్న లక్షణాలే కాని స్వయంగా నిర్యకల్పమై, నిశ్చ లమై, నిరామయమై, నిర్మణమై, నిరంజనమైన ఈశ్వరుడే విశ్వమని, నిరీశ్వర మైన ఆనాత్మ పదార్థము ఏధ్యేకాని ‘ఆత్మబ్రహ్మమై’ లాగా సత్యము కాదు అనే ఆత్మ వాదాన్ని కవిగా, గురువుగా, శాసనకర్తగా, ధర్మనేతగా, సాధు రఘుడుగా, మిత్రునిగా, మంత్రిగా, పరంభామునిగా, విశ్వనాథునిగా ప్రవచించిన శ్రీకృష్ణపరమాత్మయుక్క సూక్తులను తియ్యని గంగలా, పారే సెలయేచేసీరులా మన మనోష్ట్రాలకు అందించి, భక్తి సస్యాలను పండించిన చిరుకృష్ణేవలునికి నా శుభాశీస్సులు.

లోకంబులు లోకేశులు లోకస్థులు తగినతుడి నలోకంబగు పెం జీకటి కవ్యాల నెవ్వండేకాకృతి వెలుగునతని నే సేవింతున్.

శ్రీ రామగిరి రామచంద్రరావు
అశ్వకేట.

శ్రీరామ సదన్ - ప్రాదరాబాద్.

12-12-1980.

మనసులో వూటు

శ్రీ సూరంపూడి రాధాకృష్ణమూర్తిగారిచే తెనుగులో గేయ రూపంలో రచింపబడిన “భగవదీత” ప్రాత ప్రతిని నేను పరించు నవకాళము చికిత్సనది. ఆ గ్రంథమును పరించి నేను పొందిన యానందమింతంతయని చెప్పనలవి కాదు. ఈయనచే యింతకు మనుపు రచించబడిన శ్రీమద్రామాయణము నందలి ‘సుందరకాండ’ ‘బాలకాండ’ గేయ కావ్యములను కూడ పరిపచితిని. మూలమున కతి సన్నిహితముగ తేట తెనుగులో అలతి అలతి పదములతో అత్యంత మనోహరముగ లిఖింపబడిన యా కావ్యములు నాకు మహదానందము కలిగించినవి. అయితే వాటిలో ఒక నిర్దిష్టమైన కథా సంవిధాన మున్నది. అద్దాని ఆధారముగా వాటి రచన సాగినది. కానీ ఏ కథా సంవిధానము లేక, కేవలము వేదాంత ప్రాముఖ్యమైన భగవదీతను తేటతెనుగులో పామరులకు కూడ అర్థమయ్యే అలతి అలతి పదములతో అతి రమ్యముగ, భావము, ఉదాత్తత ఏమాత్రము చెడకుండ ఒక గేయమూపమైన గ్రంథరచనకు హూనుకొనుట ఈ యువర చయిత మనోవిశ్వాసమును, ధైర్యమును, ఉత్సాహమును చెప్పక చెప్పుచున్నది. శ్రీ రాధాకృష్ణమూర్తిగారి వంది యువ రచయితలు నడుంకట్టి ముందుకు వచ్చి హిందూమత ఉత్సవప్రతితను పామరులకు గూడ అర్థమయ్యే భాషలో ప్రబోధింపవలసిన అవశ్యకత మాటలుతో చెప్పనలవికాదు. ఆట్టి తరుణములో శ్రీ సూరంపూడి రాధాకృష్ణమూర్తి గారు ఈ భగవదీతను తేట తెనుగులో గేయ రూపములో ఇంటింట జూనపద గేయములవలె పాడుకొనుటకనువగు సరళిలో రచించుట, ముదావహనము.

శ్రీకృష్ణ భగవానుడు శ్రీ రాధాకృష్ణమూర్తిగారికి ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యములిచ్చి యిటువంది రచనలు ఎన్నో చేయించాలని ప్రార్థిస్తున్నాను.

తెలికిచ్చర్ల మల్లిఖార్జునరావు
మలక్ పేట.

ప్రైధరాటాద్.

10-12-1980.

ముందు మాట

వేదాల్తో రెండు భాగాలున్నాయి. 1. హర్షాభాగము. 2. ఉత్తరభాగము. హర్షాభాగము మానవుడు అనుసరించాల్సిన ధర్మాచరణ విధానాన్ని వివరిస్తుంది. ఉత్తర భాగము సర్వజగత్తుయొక్క సృష్టి, స్తోత్రాలు కారకుడై సర్వత్రావెలుగొందే సత్యస్వరూపమైన పరమాత్మను గూర్చిన జ్ఞానాన్ని అందిస్తుంది. మానవుని జీవితానికి పరిహర్షితను చేకూర్చే సాధనాలు ఈ రెండు. ఒకటి మానవుడు నడవటానికి కాలిబాట అయితే, గ్రుడ్భిగా ఆ బాటలో నడవకుండా వెలుగును అందిస్తుంది రెండవది. మానవుని బహిర్గత నడవడికి సంబంధించింది ధర్మము. అతర్గతంగా మానవుని యొక్క ఉన్నతికి తోడ్పడి శాశ్వత సౌభాగ్యాన్ని మనఃశాంతిని అందిస్తుంది జ్ఞానము. ఈ రెండించేయొక్క మేటి సమ్మేళనమే భగవదీత. అందుకే ఇది వేదసారము. ఉపనిషత్సారము. జ్ఞానంతో కూడుకున్న ధర్మయుక్త కర్మాచారణాన్ని ప్రభోధిస్తుంది భగవదీత.

భగవదీతలో ప్రథానంగా రెండు యోగనిష్ఠలు తెలుపబడినవి. 1. కర్మ 2. జ్ఞాన. ఈ రెండించేలోని అంతర్భాగంగా భక్తి పరిగణించబడింది. కానీ ఆరేసి ఆధ్యాయల్ని ఒక వట్టం చోప్పన కర్మ, భక్తి, జ్ఞాన వట్టాలని మాడు వట్టాలగా విభజించటం పరిషాటి. “తోకేస్తిన్ ద్వివిధానిష్ఠా” అన్నాడు భగవంతుము. కర్మ, జ్ఞాన యోగాలని తెలుపుతూ, కర్మ మార్గము ప్రవృత్తికి సంబంధించింది. సంసారంలో మనిగి వుండే వానికి మోత్తము దుర్భభమనీ, కేవలం జ్ఞానంతో కర్మను పరిత్యజించటమే మార్గమనే భావన ఎందరిలోనో వుంది. ఆందుకే నివృత్తి కొరకు సన్మానంతో కూతుకున్న నివృత్తి మార్గం సూచించబడింది. కానీ కృష్ణ భగవానుడు ప్రవృత్తిలో నివృత్తినీ, సంసారంలోనే సన్మానాన్ని సూచించారు. శంకరభగవత్సాము “భగవదీతా కించి దధితా-గంగాజలలవకణికాపీతా” అన్నారు. ఏ కొంచెం అవగాహన చేసుకుని ఆచరించినా జన్మధన్యమౌతుంది. ఇటువంటి ఉత్తమ గ్రంథాన్ని తేఱుతెలుగు భాషలో తెలుగు వారికి అందజేసిన శ్రీ సూర్యహంసి రాఘవకృష్ణమూర్తిగారు ధన్యజీవులు.

ప్రాదరాజుము
15-12-1980.

శ్రీమతి వీఠ్చుచర్ణ రాజేశ్వరి భగవాన్
M.A.

కృతజ్ఞతा కునుమాలు

భగవదీత (గేయమాల) శ్రీ స్వామి రంగానాథానంద్, రామకృష్ణ మతం, ప్రాదరాబాద్, వారి దివ్య హస్తాలతో ఆవిష్కరించబడటం నా అదృష్టం. వారికి నాకృతజ్ఞతా సుమాలు.

భగవదీత అధ్యయనం చేసిన చేస్తున్న పుణ్యమూర్తులందరికి నమస్స మాంజిలులు. ఇటువంటి గేయ రచనా ప్రయత్నంలో మొదటిది సుందర కాండము. తరువాత ఛాలకాండము. ఇప్పుడు ఈ గేయమాల వ్రాసే భాగ్యం కలిగింది. భగవదీత వేదాంతం, యోగళాత్రం అర్థం అవుతుండా చదివినా, విన్నా అనుకునేవాట్టి. భయపడేవాట్టి. కాని భగవత్ ప్రేరణవల్ల కావచ్చ నాకు చదివే అదృష్టం కలిగింది. ఇన్నాళ్ళు నేను ఆలోచించిన విధానం సరికాదని తెల్పు కున్నాను. అర్థంచేసుకోవటంవేరు- విశేషార్థం తెలుసుకోవటంవేరు- ఇంకా ఎంతో లోతులకు వెళ్ళి తరచి తరచి తెలుసుకోవటంవేరు. ఇందులో మొదటిది ముఖ్యం. అది దొరికే సందర్భం కలిగితే వదలకుండా గ్రహించినట్టయితే తరువాత మెట్లు ఎక్కుడాఁగ్గ అదే ప్రయత్నం అవుతుంది. నాకు ఎంతో తెలుసు అని వ్రాయ లేదు ఈ గేయమాల. ఇది పూర్తిగా భగవదీతార్థాన్ని అందించలేక పోవచ్చు- కాని భగవదీత మీద విశ్వరూపంలూ పెరిగిన క్రత్తితో విరిశాయి పుష్టిలు. అవి మాలకట్టాను. మా అన్నగారు శ్రీ సత్యనారాయణగారు చూచి, చదివి, తగు సూచనలుచేసి నాకు మరింత ప్రోత్సాహాన్ని కలిగించారు. నాకు గురుతుల్యాలైన శ్రీ శ్రీరామగిరి రామచంద్రరావుగారు అధ్వరేయు, శ్రీ ఎం. ఎన్. కె. శాస్త్రీగారు అధ్వరేయు, శ్రీ సి. ఎన్. బాబుగారు అధ్వరేయు, శ్రీ అక్కిరాజు రమాపతిరావు గారు రిసెర్చ్ ఆఫీసరు తెలుగు ఆకాడమి, శ్రీ వద్దమాని సోమసుందరంగారు డిప్యూటీ తహాశిల్దారు విజయనగరం, మరియు శ్రీమతి బి.రాజేశ్వరీభగవాన్గారు అందించిన ప్రోత్సాహ ఫలితమే ఈ గేయమాల. వారికి నేనెంతో కృతజ్ఞుడను. నాకు సహకరించిన పెద్దలు శ్రీ పేరి సుబ్బారావుగారు, శ్రీ పతానేని రామచంద్రరావుగారు, శ్రీ కణ్ణె సుబ్బాట్లు శాస్త్రీగారు మొదలయిన సుందర బృందం

సభ్యులందరికి నమస్కారములు. ఈ గేయమాల వెలువడుటకు నాకు సహాయపడిన సహాదయులకు నమస్కారములు.

మిత్రుడు, శ్రీ కోకా సత్యనారాయణరావుగారు అడ్వెకేట్ శ్రీ స్వామి రంగనాథానందగారి పరియ ఖాగ్యం కలిగించినారు, వారికి నేను సర్వదాక్షమతజ్ఞుడను.

ఈ గేయమాల ప్రప్రథమంగా దిల్సుక్నగర్ మారుతీమందిరశాసనం చేయించిన శ్రీ కృష్ణస్వామినాయుధగారు, శ్రీ కెషనసింగ్గార్లకు నానమస్కారములు.

పద్మావతి ఆర్ట్ ప్రీంటర్స్ అధినేత శ్రీ శ్రీనివాసరావుగారు ఎంతో అందంగా ముద్రించి అనుకున్న సమయానికి ముందుగానే గేయమాల అందించినందుకు వారికి నా ఆశిస్కారములు.

“ఆమని”

18-11-418/3/1
దిల్సుక్నగర్
ప్రాదరాణాదు-88

విధేయకు

సూర్యంపూడి రాధాకృష్ణమూర్తి
17-12-1980

గీతా నవనీతం

ఆలరుపసిండి కంకణములందెలు మువ్యలు రావిరేకసం
కుల పులిగోరు తాయెతులు కుపైడపు నౌకలనూలు మద్దికా
యలుగల నందనందను దిగంబరు జారు కటీ తటోజ్జ్వలున్
విలసితనీలదే హు నవనీత హరుండగు బాలుగోత్చేదన్-

వెలగహూడి వెంగనామాత్య కృష్ణ కర్ణామృతాం
ద్రానువాదము.

బాలకృష్ణుడు వెన్నులు దొంగిలించేవాడు. తనదరిజేరిన వారిని ఒకదరి
జేర్చేవాడు. వెన్నెలలు కురిపించేవాడు. ఆయన గీతామృత నవనీతాన్ని లోకా
నికి ప్రసాదించాడు.

మానవ జీవితం నిరంతర సంఘర్షణమయం. ఈ ఘర్షణలన్నిటినీ తొల
గించి హృదయానికి స్వాస్థాన్ని చిత్తానికి శాంతిని కలిగించేది గీతామృతం.
అందుకే గీతను అదైయాతామృత వర్ణించాడు.

యుగయుగాలుగా భారతీయాత్మను ఎంతగానో ప్రభావితం చేస్తున్నది
భగవదీత. ఉపనిషత్తులు, బ్రహ్మసూత్రాలు, భగవదీత కలిసి ప్రస్తావత్రయం.
ప్రమతాచార్యులు గీతా వ్యాఖ్యానాలు చేశారు. ఆధునికులలో బాలగంగాధర తిలక్
తన గీతా వ్యాఖ్యానంతో భారతీయాత్మను ప్రవోధించాడు.

భగవదీత అనగానే కేవలం ముముక్షువులకే ఉద్దేశితమైంది అనుకో
కూడదు. నిత్యజీవితంలో ఎదురుయ్యే ఆనేక సమస్యలకు పరిష్కారం టోధించ
గందు గీత.

అందుకే చి. సూరంహూడి రాధాకృష్ణమూర్తి ‘ఇహ పరములకిది బంగరు
బాట’ అన్నాడు. పదిహేనో శతాబ్దింలో వేంకటశైల నాయకుని తన సంకీర్తన
వాచ్చుయ కైంకర్యంతో మెప్పించిన అన్నమాచార్యుల కుమారులు పెద
అదుమలయ్యే భగవదీతకు వాడుక భాషలో తాత్పర్యం ప్రాశారు. నలుగురికి
అందాలనే ఆయన ఆశయం.

ఎంత సరళాతి సరళంగా ప్రచారంజేస్తే, సామాజిక జీవనానికి అంత ప్రయోజనం సిద్ధిసుందనీ మేలు కలుగుతుందనీ మా రాధాకృష్ణమూర్తి ఆశయం. సర్వోపనిషత్తాప్రమేన భగవద్గీతను నుఱటకై లిలో చిన్నచిన్న మాటలతో చెప్పడం కష్టం. వేదాంత విషయాలకు వేదాంత పరిభాషతప్పదు. ఆయునాసాధ్యమైనంత వరకు తన శక్తియక్కులున్నంత వరకు, నలుగురూపాడి నలుగురూ విని భగవద్గీత పరమార్థాన్ని తెలుసుకోవాలనే దృష్టితో ప్రచారం కావాలనే కోరికతో గేయమాలగా రూపొందించాడు భగవద్గీతను రాధాకృష్ణమూర్తి.

ఇతిశమ్

ప్రాదరాబాదు.

వైకుంఠ ఏకాదశి

18-12-1980

అక్కిగూర్చాజు రమాపత్రిరావు

శ్రీమద్గవద్గీత

(గేయమాల)

-: 1 వ అధ్యాయము :-

-: అర్జున విషాదర్మోగము : -

వేదసారమిది భగవదీత
ఇహపరములకు బింగరుబాటు
ఆధిదేవుడను నారాయణుడు
ముదమున పార్శ్వనకుపదేశించెను.

ధర్మజైత్రమగు కురుజైత్రమున
సౌరుకు నిలచిన నాకురుపీరుల
పాండునందనుల వివరములన్నీ
అరమరికుంచక తెలుప్పుమునాకు

అదిగిన కురుపతి ధృతరాష్ట్రమునకు
సంజయుడంతట తెలిపె విశదముగ
దుర్మైధనుడట గురువును చేరి
పతికిన హతుకులు వినిచెను రాజుకు

ఓ గురుదేవా ! గ్రదుపద పుత్రుడు
మీ శిష్యుడట ముందర నిలచి
బుధీకుశలుడై పాండవసేనల
పాండుగ నిలపిన తీరునుచూడుడు

భీమార్ఘునులతో సమమగు పీరులు .
అత్రుశ త్రుముల తఃదగువారు
గ్రదుపదుడు విరటుడు యుయుధానుడును
ఎందరొయోధులు అందు నిలచిరి

దృష్టకేతుడు చేకితానుడు
కుంతిభోజుడు కాశీరాజు
పురుణితుండెను కై బ్యాధుగలడు
బలసంపన్నులు యోధులు గలరు

॥వేదసారమాలి॥

పగవద్గీత

విక్రముడతడు యుధామన్యైదు
పీరవతంసుడు ఉత్తమోజుడు
సుభృదతనయుము వ్రోపదిసుతులు
మహారథులు పీరందరుదేవా !

భూసురోత్తమా ! నాసేనలకు
నాయకులగు వారందరతెలిపెద
యుద్ధచతురులు పీరపుంగనులు
మీరు-భీమ్యుడు-కర్ణుడు-కృపుడు

ఆక్వాత్మామయు భూరిశ్రవుడు
వికర్ణుడున్న సమర్థులెందరొ
యుద్ధమునందు పీరవతంసులు
విజయలక్ష్మీని అందగతగుదురు

మనబిలగముల యుద్ధచతురులు
నాకొరకై తమ ప్రాణములిడెదరు
భీమ్య రక్షణలొ చాలినసైన్యము
భీమరక్షణలొ చాలనిబలములు

సేనలొ తమ తమ స్థానములందు
నిలచి భీమ్యనకు అందగనుండి
ఆహవభూమిలొ అమితోత్సాహము
నిందగపోదుడు విజయలక్ష్మీకై

కురు-పాండవులకు తాత భీమ్యుడు
కురువంశమున వృద్ధుడు అతడు
సింహానాదముతో శంఖమునూదెను
ముదముగొలుపగా కౌరవరాజుకు

॥వేదసారమిధి॥

శగనాట

మిగిలినమోధులు శంఖము-భేరులు
తప్పెట-పణవము-గోమభమ్ములు
ప్రోయించిరి ఆ ధ్వనులన్నియును
దిక్కులందున పిక్కటిల్లెను

శ్యోతాశ్వములను పూన్నినయట్టి
మహారథమున మచుసూదనుడును
పాండునందనుడు దివ్యశంఖములు
ఊదిరి అదిరెను దిక్కులన్నియు

పాంచణన్యమును కేళవుడూదెను
దేవదత్తమును పార్థుడు ఊదగ
భీమకర్మదగు వృకోదరుండు
గాప్యశంఖముగు, పౌండ్రము నూదెను.

కుంతిసుతుడు యుధిష్ఠిరుండు
అనంత విజయము పూరించగను
నకులుడు సుఘోషమును శంఖమును
సహదేవుడు మణి పుష్పకమూదిరి

మేచి విలుకాడు కాశీరాజు
అజిపీరుడు ఆ శిఖందియు
దృష్టద్వయమ్ముడు విరాట రాజు
ఓటమి యొరుగని సాత్యకి ద్రుపదుడు

ద్రౌపది పుత్రులు సుత్రద సుతుతు
వీరులుచేసిన శంఖఘోషలు
సుయోధనాదుల గుండె లవియగా
భూమ్యకాశములందు నిండెను

॥వెదసారమిథి॥

ఓ కురురాజా ! పార్థుని రథము
కపిధ్వజముతో వెలయుచునుస్నది
గాండీవము తన కరమున సిలిపిన
పార్థుడు పరికెను నారాయణునితో

అచ్యుత ! సీవు నాటై దయగాని
నిలుపుము రథమును సేనలనడుమన
యుద్ధాసక్తుల కలయచూతును
ఎవరితో పోరుట తెలియును నాకు

దుష్టబుద్ధి ఆ దుర్యోధనుని
సంతుష్టచేయగ పోరుకుసాగిన
వారలచూతును అనత్రీకృష్టుడు
ఉత్తమరథమును సిలిపెనునడుమ

జగన్నాథుడు దివ్యరతమును
భీష్మ-ద్రోణుల మందరనింపి
“అందరగాంచుము కురుసేనలిని”
పరికెను పార్థునితోనంతటను

ఉత్థయ సేనల పార్థుడు చూచెను
తండ్రులు-గురువులు-మేనమామలను
తాతల-మిత్రుల-సోదరులందర
తనయుం-మనుమల-హీతకాంతులను

కుంటిసుతుడు బంధు-మిత్రులను
కన్నులజూరగ కదలిపొంగువలె
విషాదమ్ము తన హృదిలోపొంగగ
దుఃఖముతో పరమాత్ముతో పరికెను

॥వేదసారమిది॥

నా హర్యమున పదిలమునున్న
 ఓ శ్రీకృష్ణ ! యదుకుల శూష్ణ
 బంధుమిత్రులను యుద్ధోన్మఖులను
 చూచిన స్తోమితము గోత్సోయితిని

మేనువణకుచు గగురుపడుచును
 గొంతులొతడి అది ఆరిపోవుచు
 గాండీవమునా చేత నిలువక
 చేతలుడిగితిని గనుమిది కృష్ణ !

నిలుచుటనాకిక సాధ్యముకాదు
 ఆలముచేయగ కోరికలేదు
 తేశవ ! మనసు నిలకడదప్పేను
 అశుభసూచనలు కనపడుచున్నవి

ఆలములో నావారంజంపి
 అనందించగ మనసేలేదు
 విజయమునందగ మదిలోకోరను
 రాజ్యకాంక్షయుక లేనేలేదు

ఓ గోవిందా ! సుఖసౌఖ్యములు
 రాజ్యముకోరితి నావారంకై
 వారందరుయిట పోరుకు దిగిరి
 ప్రాణములన్న తీపినివదలిరి

మధుసూదన ! నా గురువులు పీరు
 తండ్రులు-పుత్రులు-తాతలు-మామలు
 మనుములు పీరిలొ మేనమామలు
 జావమరదులు అందరుగలరు

॥వేదసారమిది॥

ముల్లోకములను ఏలగయిచ్చిన
చంపను వీరిని కావున కృష్ణ !
భూలోకమును ఏలుటకొరకై
చంపనునేనని వేరుగనుడునన

ధార్తరాష్ట్రిలను చంపినమనకు
ఏమిప్రేతిమరి కలుగునువినుము
ఆతతాయిలగు దుష్టబుద్ధులను
చంపుటకూడ పాపమేకఢా !

ఆశాపాశులు ఈకోరవులు
పాపకార్యములు మానగలేరు
కానీ జ్ఞానము కలిగినమనము
పాపకార్యముల నాచరించుటెటు ?

కులక్షయమ్మగు కులధర్మములవి
కూలిపోవును హతమగుమతము
దుష్టపథమును కులత్రీ త్రోక్కిన
వర్షసంకరము జరుగుట నిషము

వంశాచారము మంటగలియును
వంశముకంతకు నరకముతప్పదు
పితృదేవతలు గుర్తువుందరు
పిండోదకములు అసలే విడువరు

కులధర్మములు నశించిపోవు
పంశనాశము జరిగిపోవును
కులాచారములు జీణించగను
సర్వమునాశము అయినటులేకద !

॥వేదసారమిది॥

శ్రద్ధావధీత

ధర్మమువీడిన మనుఱులందరు
నరకపానమున స్తిరముగనుందురు
అనుచువిందుము ఓజనార్థా !
ధర్మహానమరి చేయట తగువా ?

రాజ్యసుఖములు మదిలోతలచి
స్వజనుల-బంధుల చంపుటకొరకై
తీరుగపోరగ సమకట్టేతిని
ఆహా ! ఎంతది పనికొడిగట్టేతి

ఓ తీకృష్ణా ! అంతటి మోరము
రాజ్యకాంషతో చేయబూనను
అత్రముపట్టక నిలచిననన్న
వారు అంతము జేసినమేలా

గుండెలనిండిన దుఃఖముతోను
గాండీవమది చేయబారగా
కూలబడెను ఆకిరీబీరథమున
అని సంజయుడు తెలిపెనురాజుకు.॥వేదసారమిది॥

2వ ఆధ్యాయము

సాంఖ్యయోగము

దుఃఖమునిండి మనసుకలతపడి
దయతోనిండిన చిత్తముగలిగిన
పార్థునితో శ్రీకృష్ణుడు పరికిన
పలుకులువినిచెను సంజయుడంత

పాండునందనా ! పామరమయిన
మనోవ్యాకులము ఏలకలిగెను
స్వర్గప్రాప్తికి భంగమయినది
దుర్యశమైనది సీకెటు కలిగెను

పిరికితనమును పార్చైదోలుము
హృదయదుర్ఘలత నెట్టివేయుము
ఆన, పార్థుడు తన బావతొపలికెను
గురువుగ కృష్ణుని శాచించుచును

మధుసూదన ! ఈ హృజసీయులు
భీష్మ-ప్రోణులతో పోరుట ఎట్లు ?
గురువుల-హృజ్యుల చంపుటకంటె
బిచ్చమెత్తుచే ఉచితమయినది

జయాపజయములు తెఱుపగలేము
రకసికమై లంభిచుసిరులవి
ఏదిక్రేష్ణమో తెలియగనై తిని
చంపకూడని వారిని చంపన ?

కార్పుజ్యముతో నిందిన మనసుతో
ధర్మవిషయమున సందేహముతో
అడుగుచుంటేని ఏదిక్రేయమో
సీఖమ్యుదను ఉపదేశింపుము

శత్రువులేక పుడమిపాలనము
సురాధిపత్యము దౌరకినగాని
ఇంద్రియాలను బాధించెడి యా
బాధతొలగెడి మార్గము తెలియదు

హృషీ కేళ ! నేతలముచేయగ
చాలదుమనసు ఆనిన పార్థునితో
నవ్యుచుమాధఫుడనిన పలుకులు
తేటతెల్లముగ తెలిపెసంజయుడు

॥వెదసారమిది॥

శోకించితివి తగనివారికై
బుద్ధివాదివై పలుకుచుంచివి
ఆత్మజ్ఞానులు దుఃఖించరు—విను
మనెడివారికై -గతజీవులకై .

సీవు-నేను ఈ రాజులందరు
జీవించనిదిన మన్నదిలేదు
భవితలొ ఉండకపోవటన్నది
లేడన్నదినే నన్నది ఏనుమా !

కై శవ-యోవ్యన-వార్థక్యములు
కలిగినట్టుగ వేరొకతనువు
జీవికి దొరకును కావున జ్ఞానులు
ఈ విషయమున మోహముసందరు

ఇంద్రియాలకు శబ్దస్పర్శలు
శీతోష్ణములు సుఖదుఃఖములు
వచ్చుచుపోయేడి అస్తిరమైనవి
ఓర్చుటనేర్వగవలయును పార్థా !

పురుషుశైష్ఠ ! ఏను ఏ మానవుని
శబ్దస్పర్శలు, స్ఫురించనేరవో —
సుఖదుఃఖములు, సమముగనెంచునో
ఆట్టిథీరుడే మోఖార్థుడయా !

లేనితనువుకు ఉనికిలేదని.
ఉన్న ఆత్మమరి లేక బోదని.
తత్వజ్ఞానులు నిశ్చయమ్మగ
రెంటి విషయము తెలియగనేర్చిరి

॥వేదసారమిది॥

సర్వజగత్తున నిండినయట్టి
పరమాత్మ శాశ్వతము ఓధనంజయ !
అవ్యయమయినది దానిని ఎవ్వదు
నాశముచేయగ చాలడువినుము

తనువున నిండిన ఆత్మశాశ్వతము
దానిని నాశము చేయగలేరు
భౌతికదేహము నాశనమగునది
యుద్ధముచేయగ సిద్ధముకమ్మ

జననమరణములు ఆత్మకులేవు
పుట్టినచోమరి గిట్టిటజరగదు
నాశనమన్నడిలేని ఆత్మాని
తెలిసిన చంపుట చచ్చుట ఎక్కుడ ?

ఆత్మనుచంపెడి వానిగతలచేదు
చంపబడెడి వా దత్తదనితలచేదు
వాడు యదార్థము తెలియగలేదు
చావదుఅత్మ చంపబడదయ !

మాసిచినిగిన వలువమార్చినటు
ఆత్మమార్పును తనువునువినుము
ఆత్మచిద్రము చేయగఱడదు
కాలడు-నానడు గాలికి లొంగదు

మారదు-చ్రద్వింప సాధ్యము కానిది
చేదించుటకు లొంగనిదాత్మ
సర్వవ్యాపకము శాశ్వతమైనది
స్థిరమైనది మరి సనాతనమ్మది

॥వేదసారమిది॥

శగవంతీక

దృష్టికిదొరకదు ఊహకు అందదు
మార్పుచెందనిది ఆత్మనితెలిసిన
తనువునాళము జరుగునుతనుచు
చింతనొందుట తగదికసీకు.

ఆత్మకుపుట్టుట గిట్టుటకలదని
సీవుతలచిన నీ వివయములో
వంతనొందుట చింతిల్చుటది
ఎంతయుతగదు కుండికుమారా !

పుట్టినవాడు గిట్టుట తథ్యము
గిట్టినవాడు పుట్టుట సత్యము
ధర్మాచరణము నీ కర్తవ్యము
చింతనువదలుట ఎంతయే మేలు.

పుట్టుకముందు ప్రాణులు ఎక్కుడో ?
పుట్టి మనుచుమరి కనబడుచుండును
మరణించిన మరి తెలియదు ఉనికి
కావున ఏల వంతనొందుట ?

ఆత్మను ఆశ్చర్యముతో నరయుచు
ఆశ్చర్యముతో వినుచు-నుడువుచు.
అంతచేసియు ఎవ్వారుకూడ
ఆత్మయన్న మరి తెలియుటలేదు.

తనువుధరించిన జీవిని సీవు
చంపుటఎట్లనీ వంతనొందకుము
చంపుటసీకు సాధ్యముకాదు
క్షత్రియధర్మము తలనుధరించుము.

॥వేదసారమిది॥

ఖాతదర్శము ఎదిరిపోరుట
ఎదుతుచూచెడిది సీకులభించెను
సంగ్రామంబన త్జ్రుతియులకును
తెరచివుంచిన స్వర్గద్వారము

ధర్మయుద్ధమున తలపడకున్న
కులధర్మముచెడి కీర్తినశించును
పాపివగుదుపు నిందపొందెదవు
మరణముమించిన క్షేషము అదికద.

పోరుకు వెరచితివన్న నిందతో
వీరపుంగవులు గౌరవించరు
సీపగవారు పరిహసింతురు
ఎంతదేయఃఖమొ ఆలోచించము.

పగరగెలిచిన భుపినేలెదవు
పోరునమడసిన స్వర్గమేగెదవు
కుంతికుమారా ! మనసుదిటవుతో
పోరుకునీవు సిద్ధముకమ్ము

సుఖదుఃఖములు గెలుపు - టటన్ని
లాభనష్టములు సమముగనెంచుచు
సంగ్రామమునకు సిద్ధముకమ్ము
ఎట్టిపాపములు సీదరిచేరవు

సాంఖ్యపద్ధతి ఆత్మతత్వము
ఉపదేశించితిఃఖక్షీదటను
యోగమార్గమును ఉపదేశించెద
కర్మబంధములు వీదగ పార్థ !

॥వేదసారమితి॥

శదవధీత:

కర్మయోగము అనుష్టించగ
నిశ్చలబుద్ధి ఆలిముఖ్యమయ !
చంచలమైన బుద్ధులు ఎన్నో
అనంతములుగనున్నవి ఆర్జున !

వేదరహస్యము నెరుగని వారు
అందునుడిన స్వర్గ ఫలములను
మించిన ఫలము లేదను పలుకులు
పండ్చసీయని పుష్పసమములు

కోరికనిండిన స్వర్గాభిలాఘులు
అల్పబుద్ధితో జన్మము, కర్మము
ఫలములనొసగే భోగై శ్వర్యము
అమరగనుడివెడి వాక్యమ్ములతో

భోగై శ్వర్యములందు నిలచిన
మనసుకు నిశ్చం బుద్ధికలుగదు
దైవధ్యానమున ఏకాగ్రగతగల
బుద్ధికలుగనే కలుగదుపార్థా !

ప్రిగుణాత్మకములు, వేదవాక్యాలు
గుణభేదముల కతీతుడవగుము
సుఖదుఃఖములను భేదముగెలచి
అత్మజ్ఞానివి కావలెనీవు

యోగజ్ఞేమమను చింతలుమరచి
స్థిరమగుచిత్తము కలిగియిందవలె
సౌఖ్యముకొరకై కర్మనుచేయుట
అన్నవాక్యములు తుష్టాప్రియములు

॥వేదసారమిథి॥

బావిశుచ్చెడి జలముల ఫలము
జలసమృద్ధమగు ప్రపాహమిచ్చను
అట్టేవేద సారములన్నీ
బ్రహ్మనిష్ఠుడగు వానిలొఇముదును

నీంజాధ్యత అది కర్మాచరణము
ఫలితముపైన ఏమధికారము ?
కర్మఫలములకు కర్తృవుకూకుము
కర్మలయందాసక్తిని విడువకు

ఓ ధనంజయ ! యోగనిష్ఠతో
అహమునువదలి కర్మనుచేయుము
కార్యస్థితియు కాకపోవుటయు
సమముగనెంచుట యోగమందురు

సమదృష్టితో నిషోగ్రమకర్మము
ఫలాపేత్తగల కామ్యకర్మముల
మొదటిదిమిన్న కావున అర్థున
నీవుదానినే ఆశ్రయించుము

సమత్వబుద్ధియే పాపపుణ్యములు
రెంటినితను వదలించుకొనునయా !
కామ్యముకోరని యోగముతెలియుము
కర్మకాశలము, యోగమనబదును

ఫలితమువదలిన కర్మాచరణతో
జ్ఞానమునెరిగిన మనుజూలందరు
జన్మబిందముల బంధనమొందక
మోత్తపదవిని ఆందుచుందురు

॥వేదసారమాది॥

శగవదీత

అజ్ఞానము నీ మదిలోతాలగిన
వినదగుబోధన ఎన్నిటేయందు
వినినబోధనల వివరములందు
విరక్తినీవు కలిగియందువు

పలుప్రసంగముల వినినబుధియది
ఎపుడుచలింపక నిలచియుందునో
పరమాత్మాధ్యానమున స్థిరముగనిలచునో
అపుడుయోగము అమరునునీకు

అంతటపార్థుడు ఆడిగెకేశవుని
సమాధినున్న స్తోత్ప్రజ్ఞుని
వివరములేమి? ఎటుమాటూడును?
ఏవిధినుందును? ఎటుమెలగునయా!

బదులు పరికెను శగవానుడు అట
పార్థ! మనసున కోరికవదరి
అత్మయందుతన స్థిరచి త్రముతో
స్తోత్ప్రజ్ఞుడు సంతుష్టినొందును

దుఃఖమునందు కలతజెందడు
సుఖములయం దుపొంగిపోవడు
రాగము-భయము-క్రోధములన్నీ
వదలినమునియే స్తోత్ప్రజ్ఞుడయా!

వివయములం దభిమానములేక
ప్రీయాప్రీయములు సంభవించినను
పొంగకకృంగక నుండెడివాని
జ్ఞానము ఆగునది స్థిరముగునట్టేది

॥వేదసారమిది॥

తాబేలుతన ఆవయవములను
ముక్కించినటు ఇంద్రియాలను
సుఖములకండక మరల్చుయోగి
అట్టిప్రజ్ఞయే స్థిరమయినదయా !

శబ్దాది విషయములుస్వికరించనిచె
వాచియందలి వాసనవదలదు
పరమాత్మదర్శనము అయినచోయిక
ఎట్టివాసనలు మిగలవుపోర్చా !

కుంతీనందన ! ఇంద్రియాలవి
బలవత్తురములు కావున, బలముగ
నిగ్రహించు, ప్రతి మనుషునిలాగును
విషయవాంఛల, విద్యాంసునిసైతము

ఇంద్రియాలను ఆన్నిటినీతను
ఆదుపుతొనుంచి సాధకుడెపుడు
స్థిరచిత్తముతో నామైమనసుతో
ఉండిన, ఆతని జ్ఞానముస్థిరమగు.

విషయచింతనతో ఆసక్తిజనించును
దానితొఱతనిలో కోరికపుట్టును
కోరికవల్లను కోపముపుట్టును
అదిమూలము మరి దానివల్లను

అవివేకముది మడిలోనిండును
అవివేకముతో మరపుకలుగును
మరపుతోబుద్ధి నాశముఅగును
బుద్ధినశించిన పూర్తివినాశము

॥వేదసారమిది॥

శగవద్దిత

ఇంద్రియ నిగ్రహమన్నది తేనిచొ
బుద్ధి, వివేకము కలుగదు; నిజము
అత్మచింతనయు ఆసలేకలుగదు
రాంతింభించదు సుఖముఅందదు

విషయములందు చరించునటి
ఇంద్రియాలపై మనసు నిలచిన
అది వివేకపు త్రోవమార్ఘను
పెడ్త్రోవబడ్డిన నావాగునది

పీరపుంగవా? ఇంద్రియాలను
జయించి నిలచినో మనుఱుని జ్ఞానము
నిశ్చంమయినది నిగ్రహంబున
కరిగెడిసుఖము నిజమగుసుఖము.

ఇంద్రియమృల నదుపులోఉంచుట
అన్నిటికన్నా కష్టముసుమృ
అదిసాధించుట అలవడి నంతనె
దీపకాంతివలె జ్ఞానము భాసిలు

అజ్ఞానులు అగు సామాన్యాలకు
రాత్రి సమయము జ్ఞానులపగలు
జ్ఞానరహితుల దివాసమయము
రాత్రిఅగునుమరి జ్ఞానులందరికి

నదీప్రవాహము లెన్నికలసియు
సాగరమందు ఉనికితెలియవు
అదేవిధముగ భోగ్యవాసనలు
శ్రువ్యస్నిష్టనిలో ఆణగిపోవును

॥వేదసాతమితి॥

ఆశాపాశము ఉన్నిటితెంపి
చపలత్వమునకు లొంగిపోవని
నేను, నాది అను అహమును విడచిన
కాంతిస్థితిని పొందినవాదగు

దానిని అందురు ఇంద్రకుమారా!
బ్రాహ్మణస్థితియని, దానినిపొందిన
మోహముతొలగును అంత్యమునైనా
అస్థితిపొందిన బ్రహ్మనిర్వాణము. ॥వేదసారమిది॥

ఖండాల్యయము

కర్మయోగము

ఓ జనార్థనా? సీదుపలుకులు
కర్మకన్నను జ్ఞానముమిన్నని
తెలుషుచున్నవి అయినను నన్న
మోరకర్మను చేయమందువా?

విరుద్ధమయిన విషయపరంపర
కలవరపరచెను నా మనసంతయు
నిశ్చయముగ నా కేదిజ్ఞేమమో
నిర్మయించి బోధింపుము దేవా!

అనవిని, తేశవుడనెనుపొర్చునితో
జ్ఞానయోగము సాంఖ్యాలకోరకు
కర్మయోగము యోగులకోరకు
చెందుమార్గములు తెలిపితితోలుత

కర్మలువదలి నిష్కర్మస్థితి
పొందితిననుటది పొరణాటుసుమా
కర్మత్యాగమున మోక్షస్థితిని
పొందుటజరగదు కుంతికుమారా!

కర్మచరణము చేయకపోవుట
సాధ్యముకాదు జగత్తిని పార్చా!
సహజమయినది ప్రకృతిసిద్ధము
కర్మతాపొందు ఉండునుఇలలో

ఇంద్రియమ్ములను ఆదుపులోనుంచుచు
ఇంద్రియలోలత మదిలోవిడువని
మనుజుడుతులలో పేషధారియగు
కర్మయోగియన శ్రూర్తినిగ్రహించు

ఓ ధనంజయ! మనసుచేతను
ఇంద్రియమ్ములను నిగ్రహించి మరి
ఆస్త్రిని వదలి కర్మయోగమును
అచరించెడివాడే క్రైష్ణుడు.

నీ నియమితమగు కర్మనుచేయము
కర్మమానుటకన్నను పార్చా!
చేయుటక్రైష్ణుము-కర్మలుచేయక
దేహయాత్ర సిద్ధింపనేరదు

యజ్ఞారమగు కర్మలుతప్ప
ఇతరకర్మలలో బంధనముండును
కావున యజ్ఞ కర్మలునీవు
తెస్పుగచేయము మోహమువదలి

ఇష్టకామ్మముల నిచ్చనుయజ్ఞము
అభివృద్ధికి అది దోహదమెంతో
అనినుడివెనుగా బ్రహ్మదేవుడు
అదికాలమగు సృష్టిసమగుమన

॥వేదసారపిఠి॥

దేవతలందరు ప్రీతినొందెది
యజ్ఞమ్ములను మీరు చేసిన
మీలోమీకు సైన్మామువిరసి
శ్రేయముకలుగును మీకందరకు

యజ్ఞమువలన హాజలనందిన
శేవతలిత్తరు భోగములెన్నో
సేవలుతిరిగి వారుపొందనిచూ
చోరత్యముగా మిగులునుకాదా !

యజ్ఞప్రసాదము తినుటఙ్ల త్తమము
దోషముఅంటదు, పాపముకలుగదు
దేవతలకు తము నివేదించక
తినువారందరు పాపాత్ములయా !

ప్రాణికోటీజనియించు అన్నమున
అన్నముదొరకును వానలుకురిసిన
ఆవానలు ఇల కురియుయజ్ఞమున
యజ్ఞముపొసగును సత్కర్మంతో

సత్కర్మాకలుగును వేదమువలన
షరముకాని పరబ్రహ్మమేవేదము
కర్మారతోనే యజ్ఞముపొసగును
బ్రహ్మమునెలకొను యజ్ఞమునందే.

చక్రవర్తమణమిది దీనితొకలసి
తిరగనివాడు ఇంద్రియలోలత
అవహంపగను పాపాత్ముదగు
అట్టిజీవసము వృథముపార్థా!

॥వేదసారమిది॥

శ్రద్ధవద్దిత

ఆత్మయందునే సుఖములుపొందుచు
తృప్తినిపొంది సంతోషించెడి
ఆత్మజ్ఞానికిక చేయదగినది
వదియలేదు కుంతికుమారా !

ఆత్మజ్ఞానికి ఇలలోకర్మల
చేసినఫలితము, వదరినదోషము
అంటదు, ఆతడు సర్వభూతముల
నాశయించగ పనియేలేదు

వలా పేషను లేనివాడవై
చేయగ వగిన కర్మనుచేయము
అన తీనివదలిన కర్మలవలన
మోక్షమునందును మనుజుడుఇలలో

నిష్ఠామకర్మతో మోక్షమునందిరి
ఎనకుడుమొదలగు పుణ్యమూర్తులు
అదేమార్గమున జనులునడవగ
కర్మనుచేయగ వంయునునీషు

ప్రశ్నలు- పెద్దలు నడచినతోవనె
సామాన్యములును నడచుటసహజము
అదినడవడియని మంచిమార్గముని
తెలియగ, జగతిని చెడువిడచెదరు

మూడులోకముల చేయవంసిన
కర్తవ్యము నాకేచియలేదు
అందనిదెరుగను అందితిసర్వము
అయినను కర్మలోవర్తించెదను

॥ఫేదసారముది॥

కర్తవ్యము నే నిర్విర్తించుట
కర్మాచరణతో ప్రతోవచూపుచే.
నేనటుచేయక ఉపేష్ఠచేసిన
మనుజులునన్న అనుసరింతురు

ఉదాసీనముగ నేనుండినచో
మనుజులందరు కర్మవిముఖులై
శోకములన్నీ కలతచెందగ
కలిగెదిష్టోభకు కారణమగుదును

ఫలములెంచి అజ్ఞానులుకర్మను
చేయుచున్నటు, జ్ఞానులుమాత్రము
ఫలములువదలి శోకహాతముకై
కర్మాచరణము చేయవలెనయా !

జ్ఞానివన్నదూ ఫలాసక్తుల
బుద్ధిమార్పగ ప్రయత్నించక
తనాచరణతో అనుసరించునటు
చేయగవలెను అజ్ఞానులను

సత్క్యము-రజస్సు-తమోగుణముల
ప్రకృతివలననె కర్మలుజరుగును
మాంకారమున మూర్ఖత్క్యముతో
కర్తులుతామని తలపోయదురు

గుణముల,కర్మల విభజనతెలిసిన
తత్క్యవేత్తమరి గుణములన్నీని
గుణములపరిధిలో వర్ధించెనను
కర్మలయం దభిమానము పెంచదు

॥వేదసారమిథి॥

శగవద్దిత

ప్రకృతిగుణముల హోధ్వమునిండి
గుణకర్మల ఆసక్తి పెంచుకొని
కర్మలు చేసేడు ఆజ్ఞానులను
కర్మవిముఖులుగ చేయగరాదు

సర్వకర్మలను ఈశ్వరపరముగ
ఫలితములన్నీ పరమాత్మనివని
ఆశలువదలి మమతలుత్రేంచి
చిత్తశాంతితో పోరుసలుపుము

అసూయవిధచి నాశాత్రమును
శ్రద్ధగమదితో తలచుకొనుచును
ఆచరించగను మానవులందరు
కర్మబంధముల విముక్తులగుదురు

నాశాత్రమును ద్వేషించుచును
అనుసరించని వారందరును
బుద్ధిహీనులు జ్ఞానహీనులై
నష్టపడినటు తెలియుమునీవు !

ఇన్నాంతర సంస్కారమునకును
తగినట్టుగనే జ్ఞానియుమెలగును
అటులేనదచును భూతగణములు
కావున నిగ్రహ మేమిచేయును ?

ఇంద్రియమ్మలు సహజములయిన
రాగద్వేషములు కరిగియుండును
వాటికలొంగక నిలఱివలెను
రాగద్వేషములు రెండుశత్రువులు

॥వేదసారమిది॥

పరథర్మమది కడుఅపాయము
స్వధర్మమేమరి క్రేష్ణమయినది
స్వధర్మపరునిగచావమేలగు
పరథర్మమతి భయంకరమయా !

పార్థుడుఅడిగెను నారాయణుని
ఓ వార్షేయా ! పాపకర్మలకు
ప్రేరణల్ల కలుగుచున్నది ?
ప్రోదృలమేల అందుచుండవలె ?

అంతట శ్రీభగవానుడు పలికెను
పార్థా ! తెలియము దానికి హేతువు
రజోగుణమున పుట్టెడికామము
కామముమారును క్రోధముగాను

విజయా ! వినుము కామమన్నది
తృప్తినొందుటది సాధ్యముకాదు
మహాపాపముల కాలవారమది
మోక్షపథమునకు శత్రువుఅదియే

ఆగ్నినిధూమము కప్పినరీతి
అద్భుకాంతి ధూశిమాపిసట్టు
గర్భముమాయతో కమ్మిసతీరుగు
అత్మజ్ఞానవును కమ్మునుకామము

కుంటికుమారా ! కామమన్నది
అనలముమాదిరి తృప్తిలేనిది
అదియేజ్ఞానికి శత్రువయినది
అశతోనిండి జ్ఞానముమ్రింగును

॥వేదసారమిధీ॥

మనసు - బుద్ధిని ఇంద్రియమ్మలను
ఆపరించుకొని కామమండును
వక్రమార్గమున మనుజునిసుదపును
ఆత్మజ్ఞానమును కపించేయును

ఇంద్రియమ్మలను నిగ్రహించుకొని
జ్ఞానమ్మనుమరి విజ్ఞానమ్మను
నాశముచేయు కామమునిపుడే
సంహర్షముగ వదలివేయుము

• దేవముకన్న బల మిందియములు
వాటినిమించిన బలముమనస్సుది
మనసునుమించిన బలముబుద్ధిది
బుద్ధినిమించిన బలమీతక్క.

బుద్ధినిమించి అతీతమయినది
ఆత్మనితెలిసి మనసువశముతో
గిలువగకష్టము ఆయినశత్రువగు
దుష్టకామమును దునుమాడుమయా !

॥వేదసారమిది॥

4 వ ఆధ్యాయము

జ్ఞాన యోగము

నాశరహితమగు యోగశాస్త్రము
తెలిపితితోగడ ఆదిత్యనకు
భాస్కరుడంతట మనువుకుతెలిపెను
మనువుతెలిపెను ఇఖ్యాతునకు

పరంపరగను బోధింపబడి
వచ్చుచున్న ఈ యోగమార్గము
రాజబుషుమలుమరి గ్రహించినారు
కాలగతినది మరుగునపడెను.

నాథ క్తుదవు మితుదగుటచె
గొప్పదయినమరి రహస్యమైన
పురాతనమ్మగు యోగశాస్త్రము
తెలిపితిసీకు పాండునందనా !

లోకచతువగు వివస్యంతుడు
సృష్టితొకూడి పుట్టెనుకాదా !
ఇప్పటినీవు అప్పటిరనికి
బోధించుటది అబ్బరముసుమా !

అడిగిన విజయుని చూచికేళవుడు
అర్ఘున ! ఎన్నో జన్మలు మనకు
గదచిపోయినవి సీకు తెలియదు
తెలియునునాకు నుడివెదవినుము

నాశరహితుడను ఈశ్వరుడును. నే-
సర్వభూతముల ఏలికనేను
నాప్రకృతినే వశము చేసుకొని
మాయాశక్తితొ అవతరింతును

ధర్మముక్కిణించెకి సమయముల
అధర్మమ్మడి ఎదుగుసమయమున
సృజించుకొందును ఇలలోపార్థా !
అవతరించెదను అప్పదేనేను.

సాధుపుంగవుల సంరక్షణకై
దుష్టశక్తులను దునుమాడుటకై
ధర్మమునిలపగ యుగయుగములలో
అవతరించెదను అవతారములవి.

॥వెదసారమిది॥

రగవ్యుత్

దివ్యములయన నామహిమలను
తీరుగవినిన వారందరును
పునర్జన్మను పొందరువినుము
నన్నచేరెదరు నాభక్తులయ

రాగము-భయము క్రోపమంతయు
విడచి నన్న మరి ఆశ్రయించిన
వారందరును జ్ఞానతపసుచే
నాస్వరూపమున చేరుచుందురు

ఏమార్గములో ననుభజియింతురో
ఆమార్గమున ఆమ్రగ్రహింతును
వివిధరీతుల నామార్గమును
అనుసరించి నను చేరుచుందురు.

కర్మఫలముల అపేక్షించుచు
మానవులిలో పలుదేవతలను
ఆరాధింతరు, మనుజలోకమున
శ్రీమమగా ఫలసిద్ధిసాధ్యము

గుణకర్మలను గుర్తించుచును
చాతుర్వ్యర్థములను సృజియించితి
కర్తునునేనే ఆయనాతెలియము
నాశరహితునిగ, ఆకర్తగాను

కర్మలునన్న అంటవపొర్కా !
ఫలములయందా పేషసెరుగను
అటులేనన్న తెలిసినవారు
కర్మబంధముల విముక్తులగుదురు.

॥వేదసారమిది ।

రగవద్గీత

ముముత్తువులు యా సత్యము నెరిగి
చేసిరికర్ణులు నిష్టామముతో
ఆమార్గమున నడువుము పొర్కా !
నిష్టామకర్ణును చేయము నీవు

కర్ణఎట్టేదో? అకర్ణ ఏదియై?
తెలియకపోయిరి పండితులయినా
దేనినితెలిసిన బంధముతొలగునో
తెలిపెద విన్నమది కర్ణరహస్యము

శాత్రువిహితమగు కర్ణులువీషా
శాత్రునిషిధ్ము ఆగు కర్మైదియై
కర్ణరహితమన తెలియగవలెను
కర్ణతత్యము ఆగాధమయినది.

కర్ణునుచేయచు అకర్ణునుచూచెడి
అకర్ణుయందున కర్ణునుగనెడి
మనుజుడువివేకి, యోగయుక్తుడు
సకలకర్ణులను చేసినవాడగు

కామ్యము సంకల్పములవిలేక
ఏమానవుని సమస్తకర్ణులు
జ్ఞానాగ్నిలోమరి దహింపబడునో
అతనినిపండితు డండురువిజ్ఞాలు

పలితమువదలి తృప్తితోదను
దేసినితాసు ఆశ్రయించక
చేసినకర్ణులు నిష్టార్ణులగు
కర్ణులుచేసియు చేయనివాడగు

॥వేదసారమిథి॥

తగవద్దితే

ఆశను మనసును ఇంద్రియాలను
నిగ్రహించి, తను గ్రహించుటన్నది
పూర్తిగవదలి తనువుతొచేసిన
కర్మాలతోమరి పాపములంటవు

కోరకవచ్చిన తృప్తినిపొందుచు
ద్వాంద్యాతీతుడు మత్సరమెరుగక
సిద్ధి, ఆసిద్ధియు ఒకటిగనెంచే
మనుజుని కర్మలు బంధించవయా

అస్త్రిలేకను భవబంధముల
విముక్తుడై మరి గురిగలమనసుతో
యజ్ఞాశాపనతో పరహితమెంచి
చేయుకర్మలవి కరగిపోవునవి

హౌమసాధనలు హౌమద్రవ్యము
హౌమగ్నియును చేసెడివాదు
చేయబడునది బ్రిహమ్మముఅనుకొను
యజ్ఞకర్మతో చేరును బ్రిహమ్మము

కొందరుయోగులు దైవారాధన
పురస్కారించుకు యజ్ఞముచేతురు
మరికొందరిల ణివబ్రహ్మమును
బ్రిహ్మగ్నితోమరి హౌమముచేతురు

కొందరు చెవియు ఇంద్రియాలను
నిగ్రహమనెడి ఆగ్నియందున
మరికొందరు శభ్దాదివివయములు
ఇంద్రియాలను ఆగ్నితోవేల్చురు

॥వేదసారమిది॥

కౌందరు ఇంద్రియ వ్యాపారములను
 ప్రాణులకర్మల నన్నిటీని మరి
 జ్ఞానమునిండిన మనోనిగ్రహము
 అనెడి ఆగ్ని రోహముచేతురు

ద్రవ్యాదులతో యజ్ఞముచేయుట
 తపోయజ్ఞము మరియొకయజ్ఞము
 యోగముయజ్ఞముగా నెంచబడె
 స్వాధ్యాయయజ్ఞము చెప్పణినది

ప్రాణాయామము ఆభ్యసించిమరి
 ప్రాణవాయువున అపానవాయువు
 దానిలొతీరిగి ప్రాణవాయువును
 హామముచేయుచు నుందురుకొందరు

మితభు క్తముతో మరికొందరిల
 ప్రాణవాయువులు వాటియందునే
 వ్రేల్చుచుయజ్ఞము చేయుచుందురు
 పాపమునకించి పుణ్యమందెదరు

యజ్ఞముచేసి మిగిలినశేషము
 తినినచేరుటది పరబ్రహ్మమును
 ఆటీయజ్ఞము చేయకపోయిన
 ఇహసుఖమేది? పరసుఖమేదైది?

ఎన్నోవిధముల యజ్ఞములిటుల
 వేదమునందు తెలుపబడినవి
 అన్నిటియందు కర్మప్రధానము
 అదితెలిసిన, నువ్వు విషుక్తుడగుదువు

॥ వేదసారమిది॥

శగవ్రీతి :

ప్రదవ్యాదులతో చేయుయజ్ఞము
మించినయజ్ఞము జ్ఞానయజ్ఞము
సర్వకర్మల ఫలమదికాదా
జ్ఞానమునందు లీనముతాగుట

కావున, పార్శ్వ! జ్ఞానమునెరిగిన
తత్త్వవేత్తలకు ప్రషామముంచి
సేవలుచేసి వినయమునిండి
ప్రశ్నించగ, వారుపదేశింతురు

దేనినితెలిసిన మోహముతొలగునో
ఏథోధనతో సర్వభూతములు
నీయందున మరి నాలోకాంతువో
అట్టజ్ఞానమును తెలియుమునీవు.

పాపులందరిలో అధికుడవైనా
పాపపు దేరును దాటుటకౌరకు
జ్ఞాననావను ఆశ్రయించినచో
తీరుగపాపము తొలగునుత్రువు!

ఎగసినఅగ్ని సమిధలస్నిచేని
బూదిచేసినటు జ్ఞానాగ్నిమరి
సర్వకర్మలను భస్మముచేయును
తెలియుముతీరుగ కుంతికుమారా !

జ్ఞానాగ్నితొమరి సమానమయినది
ఇలలో ఏదియు రేదుధనంజయ!
అట్టజ్ఞానము యోగసిద్ధితో
తనలోతానే పొందుటకగును

॥వేదసారమిది॥

శ్రద్ధ, నిష్టలు కలిగినవాడు
ఇంద్రియనిగ్రహ మున్న మునజుడు
జ్ఞానమునందగ చాలినవాడై
శ్రమగతినితను శాంతినిపొందును

జ్ఞానములేక శ్రద్ధలేకను
సంశయాత్మనకు నాశముతప్పదు
సంశయప్రాణికి ఇహపరములలో
శాంతినౌఖ్యములు ఉండవఫలుణ !

యోగమునందు కర్మలువదలి
జ్ఞానముచే సందేహము విడచి
ఆత్మజ్ఞానివై నిలచినంతనే
కర్మలునిన్న బంధించవయా !

కావున, పార్థ! కలతనుపెంచేది
అజ్ఞానములో పెరిగె సందియము
జ్ఞానభద్గమున దానినినరికి
యోగసిష్టతో ధర్మమునెరపుము. ॥వేదసారమిది॥

5 వ అధ్యాయము

కర్మ సన్యాసయోగవు

మధుసూదన! నీ బోధనవింటిని
కర్మసన్యాసము చేయటనునది
కర్మయోగమును ఆచరించుటాడి
రెండెలోవది శ్రేయమొత్తెలుపుము ?

సవ్యసాచి! విను వివరించెదను
రెండూము క్రికి సుకరమైనవే
ఫలితములెన్నక కర్మలు చేసెడి
కర్మయోగమే | శేషమైనది

రాగద్వేషములు వదలినవాడే
సన్యాసిగను తెలియును నీవు
కర్మబంధములు ద్వయంద్వాతీతుని
ఎంతమాత్రము బంధించవయా ?

జ్ఞానయోగము కర్మయోగము
వేరనినుడివెద రఘండితులు ఇల
పండితులందురు ఏతోవయినా
రెంటి ఫలితములు ఆందించునని

జ్ఞానయోగులు పొందినస్థితినే
కర్మమార్గమున అందుటతథ్యము
రెండుమార్గముల గురి ఒకచేసని
తెలిసినవానికి నిజము తెలియును

కర్మయోగము సాధించకను
జ్ఞానయోగము పొందుటకష్టము
కర్మయోగము అథ్యసించిన
శ్రీమద్బ్రహ్మము చేరునుతదు.

కర్మయోగియగు విజితేంద్రియుడు
శుద్ధమనస్కుడు విజితాత్మకుడునై
సర్వభూతముల తనలోగాంచిన
కర్మబంధముల ముడిబడిపుడు.

తత్యమునెరిగిన యోగయుక్తుడు
చూచునప్పుడు వినునప్పుడును
సృష్టించునప్పుడు ఆ ప్రమాణించుచు
తినునప్పుచును తిరుగునప్పుడు

॥వేదసారమిది॥

నిదురించుచును శ్యాసించుచును
పలుకునప్పుడు విదుచునప్పుడు
గ్రహించునప్పుడు రెప్పలార్పుచు
ఇంద్రియాలు పనిచేసెననుకొను

కర్మలన్నీ బ్రహ్మర్పణమని
కోరికలేక చేయువానిని
నీదితోనున్న భామరాకది
తదవనిచందము పాపములంటవు.

యోగమార్గమున విజితేంద్రియదు
కర్మవరముల వదలికాంతుడగు
అశలోచిక్కి అజితేంద్రియదు
కర్మభంధముల ముదిపడివుందును.

చిత్తశ్థద్దికై యోగులు, మదితో
ఫలాపేతును వదలినవారై
తనువు-మనసు-బుద్ధితోదను
ఇంద్రియాలతో కర్మనుచేతురు

ఇంద్రియనిగ్రహమున్న మనుషుడు
కర్మవలములను పరిత్యజించి
నవద్యారములు ఉన్నపురమగు
తనళరీతమున సుఖముగనుండును

కర్తృత్వమున కర్మలయందు
ఫలితములందు ఆపరమాత్ముడు
జీవునికెంతయు బాధ్యతనుంచక
ప్రకృతిసిద్ధముగా జరిపించును

॥వేదసారమిథి॥

కావ్యావస్తు

పరమాత్మేవ్యోరి పాపపుజ్యములు
స్వీకరించడు పాందునందనా!

ఆజ్ఞానముచే జ్ఞానముమర్గై
షీఘ్రులుభ్రమలో పదుచుందురయా!

ఆత్మజ్ఞానమున ఏమానవుని
ఆజ్ఞానమది నశించిపోవునో
ఆటీజ్ఞానము ఆదిత్యనివలె
పరబ్రహ్మమును వెలుగజేయును

పరమాత్మలొబుద్ధియు నిష్ఠతొమనను
లగ్నముచేసి పరమగతియని
తంచజ్ఞానమున పాపముచెదరి
శాశ్వతమోత్సము నందుచుండిరి.

విద్యావినయములు కలిగినవిప్రస్తుని
గోవు-శునకము - మత్తేభములను
శునకమాంసము తినుచంచాలుని
జ్ఞానిగాంచు సమదృష్టితోదుతను

సమభావనయు స్నిరమగుమనను
కలిగినవారు జీవన్ముక్తులు
దోషములేనిది పరబ్రహ్మము
అధ్యోత్ప్రాణమున వామన్నటులే.

నిశ్చలబుద్ధితొ మోహరహితుడు
బ్రహ్మమునందు నిలచినవాడై
సుఖదుఃఖముల ప్రియాప్రియముల
కలతచెందని బ్రహ్మజ్ఞానియగు.

॥వేదసాకమిది॥

బాహ్యసుఖముల కోరికలేనిదో
ఆత్మసుఖము నత దందుచుండును
బ్రహ్మనిష్టయను యోగమునంది
శాశ్వతసుఖమును పొందుచుండును

ఎవ్యధాంఘల అమరుభోగములు
అస్థిరమయినవి దుఃఖపోతువులు
కావున విజ్ఞాదు వాటియందున
కోరికపెంచక దూరమునుండును.

కుంతికుమారా! తనువుసుషీత్రదు
వీడకముందే కామక్రోధముల
గెలిచినవాడు యోగిగమారును
స్నిరమగుసుఖమును ఆతడుపొందును.

ఎవ్యాదుఅత్మలో సుఖపదనేర్చునో
ఆత్మయందునే ఆనందము నందునో
ఆత్మప్రకాశము నందినవాదై
ఆతడుబ్రహ్మమును చేరునుపొర్చా!

కర్మవనంశయ రహితాలుతయిన
ఇంద్రియనిగ్రహమున్న బుములు మరి
సర్వప్రాణుల క్రైయముకోరుచు
బ్రహ్మపదమును చేరుచుందురు

కామక్రోధముల మదమణించి
చిత్తమునంతయు లోంగదీసుకొని
ఆత్మదర్శనము చేసినమునికి
పరమపదముడి వెదకుచువచ్చును

శ్రవణదీత

శాహ్యసుఖములను దరిరాసీయక
భృకుదేమధ్యైన దృష్టిని నిలపి
నాసికాపుటల సంబరించుచు
ప్రాణవాయువు అపానవాయువు

మిళితముచేసి ఇంద్రియాలను
మనసును, బుద్ధిని నిగ్రహించుకొని
భయక్రోధములు వదలినవాడు
ఎల్లప్పుడును ముక్తుడేసుమా !

సర్వయజ్ఞములు అన్నితపుస్పులు
నన్నుచేరునని నేసీక్యురుడని
అన్నిప్రాణులకు హాతుడనునేనని
తెలిసినమనుజుడు శాంతినిపొందును.

॥వేదసారమిది॥

६ వ అధ్యాయము

ప్రత్యైసంయవు యోగము

ఫలాపేత్తను వదలి, కర్మను
చేసినయోగి సన్మాసియగు
చేయదగిన తన కర్మాలన్నీ-
అగ్నిహంత్రము వదఱటకాదు

టీ ధనంజయా ! సన్మాసము అని
దేనిషందురో అదియోగమయా !
సంకల్పములను వదలనివాడు
యోగిఎన్నుడూ కానేరదయా !

యోగమార్గమును అధిరోహించగ
 కర్కృసాధనము కావలయునయా !
 పూర్తిగదానిని అధిరోహించగ
 కర్కృనివృత్తి సాధనమగును

ఇంద్రియవిషయము లందునమరియు
 కర్కులమండాసక్తి నుంచక
 సంకల్పములను పూర్తిగ విదచునొ
 అతడుయోగమున కర్కుడుపార్థ !

తననేతను మరి ఉద్ధరించుకొని
 అధిగతికి తను పోనేకూడదు
 తానేతనకాక స్నేహితుడగును
 లేనిచాతానే తనశత్రువగు

మనసుజయించిన మనిషికావలె
 అట్టిమనను మరి బంధువులాగును
 మనసుజయింప బడకపోయినచౌ
 శత్రువులు అపకారముచేయును

జయింపబడిన మనసుకలిగినచౌ
 శితోష్ణములు సుఖదుఃఖములు
 మానావమానము లొకటిగతోచను
 చెదరకనిలచను అతనిఅనుభవము

విజితేంద్రియధు జ్ఞానమునంది
 నిర్వ్యకారుడై మట్టిని రాతిని
 బంగారమును సమముగజూచు
 యోగనిష్ఠుడు యోగయుక్తుడగు

॥వేదసారముది॥

శతగంధీత

సుహృత్తు-మిత్రుడు-బంధువు-సాధువు
 శత్రువు మరియు ఉదాసీనుల
 సజ్జనులందు పాపులయందున
 సమభావనతో నుండునుక్రేష్టుడు

ఏకాంతమున ఒంటలిగాను
 విజితేంద్రియుడై ఆశలులేక
 మనసుజయించి దానముగానక
 మనసునుత్యులొ నిలపునుయోగి

శచిత్రతగం సమప్రదేశమున
 దర్శయపరచి కృష్ణాజినమున
 సన్ననివఱవ చక్కగపరచి
 స్నీరసగాసన శుధిగకూర్చాని

ఏకాగ్రతతో మనసునుగెంచి
 ఇంద్రియాలను చిత్తమునజచి
 అత్యశుధితై యోగాభ్యాసము
 తీరుగనిష్ఠగ చేయగవలెను.

శరీరమ్మను - మెదను - శిరసును
 నిలువుగ - గీతగ నుంచి, చూపును
 నాసికకొనపై నిలపి కదలక
 కూర్చానిసతుపుట యోగాభ్యాసము.

ప్రశాంతచిత్తము నిర్వయత్వమున
 బ్రహ్మచర్యవత దీషువదలక
 మనోనిగ్రహము నాపైగురితో
 నన్నేనమ్మై ధ్యానించవలె.

॥పేదప్రారథిది॥

మనోనిగ్రహము కలిగినయోగి
నిరతముమనసులొ ధ్యానమునిలపి
నాస్వయుషమగు మేలగునట్టి
మోష్యుషమగు శాంతినిపొందును.

అమితభో తకు నిరాహారునికి
అతిగానిప్రద. నిద్రసలెరుగని
స్థితిలో అర్ఘున ! జ్ఞానయోగము
అసలుపొసగడు వినుముతీరుగ

అహారమున విహారమ్మున
మితముమించక కర్మలయందు
మితజోక్యము మరి మితమగునిద్రతొ
సలిపెడియోగము దుఃఖముత్రైంచును

మనసునుఱాగుగ నిగ్రహించుకొని
అత్మయందునే స్థిరముగనిరిపి
కోరికలన్నీ జయించుయోగి
యోగసిద్ధిని, పొందినవాడగు

స్వాధీనమున నున్నచిత్తమది
గారికికదలక నిలిచివెలిగెడు
దీపముతో దృష్టాంతముగాను
చెప్పబడినది, నిశ్చలమయినది

ఆ విధి అభ్యాసములో సుఖమది
ఇంద్రియసుఖముల కందనిసుఖము
యోగమువలనను పొందుటకగును
ఆత్మానందము శాశ్వతసుఖమది.

॥వేదసారముణి॥

దానినిమించిన మేలగుసుఖము
దొరకదుప్పా ! అది దొరకివచో
ఎంతదేదుఖము కలిగినగాని
మనసుచలించక స్థిరముగనుండును.

ఇంతదేవలితము నిచ్చెడియోగము
విశ్వాసముతో ఎంకోదీక్కతో
అభ్యాసమున సాధించవలె
ఆత్మదర్శనము చేయగవలెను.

సంకల్పమున కలుగుకోరికలు
హృత్రిగవిషచి మనసుచేతను
ఇంద్రియాలను వశముచేసుకొని
బుద్ధిచే మనసును గెలువగవలెను.

బుద్ధితోమనసును బాహ్యమునుంచి
మరలించి మరి ఆంతరంగమున
ప్రశాంతిపోంది మనసునంతట
ఆత్మయందునే నిఱపగవలెను.

చపలత్వముచే నిఱకడనేర్వైని
మనసుచరించుట ఆరంభించిన
పదమునుమార్చి ఆత్మయందునే
స్థిరముగనుంచి వశమైనర్వవలె.

ప్రశాంతచిత్తుని, కామక్రోధములు
జయించినిలచి, బ్రిహ్మరూపమును
పోందినయట్టి, దోషరహితుని-
ఉత్తమసుఖము చేరునుకాదా !

॥వేదసారమిదీ॥

ఆవిధముగను మనసుసర్వదా
ఆత్మయందునే నిలకడజేసిన
దోషరహితుడగు యోగి సులభముగ
బ్రహ్మరూపమగు సుఖమును పొందును.

యోగమార్గమున గెలచినయోగి
సమదృష్టితో అతడన్నియుగాంచును
సర్వప్రాణులను తనతోగాంచును
తననేగాంచును సర్వభూతముల

సర్వభూతముల నన్నేగాంచి
వాలోసర్వము గాంచినవానికి
నే, కనబడక ఉండుట జరగదు !
నాకాతడు కనబడక పోదయా !

ఏకత్వముతో సర్వభూతముల
నన్నుగాంచుచు సేవలుచేసేపి
యోగి ఏవిధిగ ప్రవర్తించినా
నాయందున అతడున్న టులగును.

అంతటవల్లఁ దడిగెమాధవుని
సమత్వమ్యుతో సిద్ధింపదగు
యోగము, నీ ఉపదేశసారము
తెలియగనై తిని చంచలమనుతో.

ఓశ్రీకృష్ణా! మనసుచంచలము
క్షోభపెట్టునది బలమైనది మరి
నిగ్రహించుటకు దుష్టరమయినది
గాలినితుంచుట వందీదితమును.

॥వేదసారమిది॥

అంతట త్రీభగవానుడు పలికెను
ఫల్లణ ! నిజమే సీతునుకివినది
ఆశ్చ్యసమున వై రాగ్యమున
మనసుఅదుపులో నుంచగవశమగు

మనసుఅదుపులో నుంచకబోయిన
యోగసిద్ధిని పొందుట జరగదు
ప్రయత్నపర్చుడే ఉపాయమ్మకో
సాధనచేసిన సాధ్యమగునది.

తిరిగి పొర్చుడు అడిగేకేళవుని
శ్రద్ధయన్నను మనోనిగ్రహము
బేనివాడు మరి యోగమునుండి
జారినవిగతి పొంయనుకృష్ణా !

యదుకులభూషణ ! బ్రహ్మమార్గమున
స్థిరత్వమును మరి పొందకబోయిన
గాలికిచెదరిన మేఘముతీరున
ఇహపరములచెడి నశించిపోయా ?

ఓగోవిందా ! నా సందేహము
శ్రీర్ఘగచాలుడు వీవేనయ్యా !
సమధ్యలింకాక రెవరూలేరు
అన త్రీకృష్ణుడు పలికె కిరిచేతా.

యోగ్రఘ్నుడు పుణ్యలోకములు
చేరివసించి, తిరిగి పురమిని
సదాచారము సిరిగలయించేలో
పుట్టుటి జరుగును పాండునందనా !

॥వేదసారమిది॥

లేనిచొఅంతకు మించినట్టెదగు
 జ్ఞానమునిండిన యోగివంశమున
 జన్మించును మరి అంతదేజన్మ
 దుర్గభమయినుది జగతినిపార్థ !

గతజన్మరూతన సాధనఫలము
 కలిసినబుద్ధి సంస్కృతింపబడి
 పరిపూర్ణమగు యోగసిద్ధికై
 తీవ్రప్రముత్తము నాతడుచేయును.

పూర్వజన్మలో తన అభ్యాసము
 యోగమార్గమున లాగునుతనిని
 యోగమార్గమును తెలియగోరుటచె
 వేదకర్మలను మించినఫలమగు

పట్టుదలయుమరి సాధననిండిన
 యోగి, పాపముల కందనివాడయు
 పలుజన్మల అభ్యాసఫలమున
 ఉత్తమగతియగు మోషమునందును.

తపసుకన్నను యోగముక్రేష్టము
 జ్ఞానముకన్నను మిన్న అయినది
 వేదకర్మలను మించినక్రేష్టము
 కావున ! అర్థన యోగివి కమ్ము.

అట్టియో రులలో ఎవ్వదునన్న
 శ్రద్ధగ మనసున నింపి, ధ్యానమున
 థజించుచుండునో అట్టివాడు మరి
 సర్వక్రేష్టుడని సేశావించెద.

॥వేదసారమిది॥

४ వ అధ్యాయము విజ్ఞాన యోగము

నారాయణు పలికెనరునితో
నామైగురితో ఆక్రయించుకొని
యోగమునెరపుచు నిస్సంశయముగ
నన్నుతెలుసుకొను విధముతెలిపేదను

జ్ఞానముఅనగా ఎద్దోచెప్పేద
విజ్ఞానము వివరించెదవిప్పుడు
రెండేనితెలిసిన సర్వముతెలియును
ఇలలోమిగిలదు తెలియగదగినది

వేయమందిలో ఓక్కరుమాత్రము
మోహసిద్ధికై యత్నించెదరు
వారలయందు ఓక్కరుమాత్రము
షూర్తిగనన్ను తెలుసుకాందురు

సింగీనేలలు, అగ్నియు-వాయువు
జలము-మనసు, బుద్ధియు-అహము
అనునెనిమిదియు నామంశములే
అపరాప్రకృతి నటువిభజించితి

మరియుక్ప్రకృతి పరాప్రకృతి
జీవరూపమది చేతనాత్మకము
జిగతినంతయును ధరించునదియే
విశదపరచితిని విజయానీకు

అపరాప్రకృతి అనునెనిమిదితో
జీవరూపమగు పరాప్రకృతితో
సర్వశూతములు జనియించునయా !
సృష్టిలయమంకు మూరచునేను

॥ వేదసారమిది ॥

నన్నమించినది ఏదియులేదు
మణిహరమున మఱులన్నటికి
ఆధారమగు దారముపగిది
నాఆళ్ళయమున నిలచును ఆన్ని

వేదములో ఓంకారప్రషాంతమును
సూర్యచంద్రులలో కాంతినినేను
నింగిలొశబ్దము జిలములరుచియు
మనుషునిపౌరుష మంతయు నేనే

మట్టిలొశోభిలు గంధమునేనే
అగ్నిలొనున్న తేజమునేనే
సర్వభూతముల ప్రాణమునేనే
తాపసులందరి తపశ్చక్తిని

సర్వభూతముల మూలభీజమును
పార్శ్వ! తెలియము తీరుగనన్న
బుద్ధిమంతుల బుద్ధినినేను
తేజోవంతుల తేజమునేను

థరతక్షేష్ణ విను, బలవంతులలో
రాగము ఆశయులేనిబలమును
థర్మవిహితమగు ప్రాణులయ్యుక్క
కోరికనేనే తెలియమునన్న

సాత్మ్యుక-రాజున తామసగుణములు
నావలకరిగెను తెలియమునీవు
కానీ! వాటిలొ నేనులేనయా
నా అధీనమున కలవవిపౌర్ణా!

॥వేదసారమిది॥

పగవద్దీత :

అద్ది ప్రిగుణముల వికారమ్ముచే
మోహమునందిన జగత్తిసర్వము
ప్రిగుణాలకునే నతీతుదనని
అవ్యాయుదనుఅని తెలియకున్నది

కారణమేమన దై వసంబంధవు
ప్రిగుణాత్మకమగు నాదగుమాయ
దాటగశక్యముకానిది అయినది
ననుశరణన్న దాటుటసుకరము

పాపులు-మూడులు మాయకులొంగి
జ్ఞానమునందక అసుర ప్రప్రత్మిని
అక్రయించు అవివేకులందరు
నన్నపొందుట జరుగుటలేదు

ఆపదతొలగగ, నన్నటెరియగ
అర్థముకోరుచు, జ్ఞానముకలిగిన
నాలుగువిధముల పుణ్యతత్త్వరులు
ననుభజియించుచు నుండిరిపార్చా !

వారిలొనిత్యము పరమాత్మాకంసెడి
పరమాత్మయిందునే భక్తినిలపిన
జ్ఞాని క్రేష్టుడు, అద్దీజ్ఞానికి-
నేనుఇష్టుడను, నాకతడిష్టుడు

పైనలుగురును మంచివారు మరి
జ్ఞానిఅనగ, నిక, నేనేతందును
వీలన, అతడు గురిగించునుతో
నన్ననమ్ము నన్నాక్రయించెను

॥పేదసారమిది॥

ఎన్నోజన్మల నెత్తినపిదప
 జ్ఞానమునంది వాసుదేవుడే
 సర్వముఅనుకొని నన్నుపొందును
 అట్టిమహత్ములు అరుదుకిరీటీ !

తమస్వభావముకు లోబదికొందరు
 అవివేకముతో కోర్గెలునిండి
 వివిధ సియమములు అవలంబించి
 వివిధదేవతల భజియించెదరు

ఏవభక్తుడు ఏవమూర్తిని
 మదిలోనిలపి శ్రద్ధనింపుకొని
 పూజలుచేయునో వారికివలయు
 శ్రద్ధనుస్థిరముగ ఇత్తునునేనే

అప్పబుద్ధుల పలములునిలవవు
 దేహపూజలతో చేరుటపారిని
 నన్నునమ్మి నను కొలుచుభక్తులు
 పొందుటనన్నే పాండునందనా !!

నాశరహితము సర్వోత్కృష్టము
 ప్రకృతిపరమగు నాస్వరూపము
 నిషముతెలియక తెలివిషోనులు
 మనిషిగనెంతురు మానవుడందురు

యోగమాయ ఆది కమ్మివన్నది
 కనబడనయ్యా సర్వజనులకు
 అష్టరుడనుఅని పుట్టుకలేదని
 తెలియరునన్ను అవివేకులయి.

॥వేదసారమిది॥

ప్రికాలవేదిని భూతజాలముల
శూర్యపరములు శూర్తిగ తెలియును
కానీ అర్థన! ఏమి చిత్రమో
పీరెవ్వరును నన్నెరుగరయా!

పుట్టినవెంటనె సర్వప్రాణులు
రాగద్వేషముల పరిధిలొనున్న
సుఖ, దుఃఖముల వ్యాఖ్యాహముతో
అజ్ఞానమున మనిగిపోదురు

పుణ్యకర్మలచే పాపములన్నీ
నించిపోయన ద్వంద్వాతీతులు
అజ్ఞానముతోలగి దృఢవృత్తులై మరి
సేవించుటది నన్నె అర్థన!

జరామరణముత విముక్తినందగ
ప్రయత్నపరులై ఆశ్రయింతురో
వారు, సమస్తము నిండినరూపము-
సర్వకర్మలు బ్రిహ్మముఅందురు

అధిభూతము మరి అధిక్రేవమ్మై
అధియజ్ఞముల నిండిననన్ను
శూర్తిగతెలిసి మనసు నిలపిన
మరణసమయముసకూడా మరువరు.

8 వ అధ్యాయము

అష్టర పరబ్రహ్మ యోగవుం

అర్థనుడదిగెను అంబుజోదరుని
బ్రహ్మము అధ్యాత్మములననేమి
కర్మననేమి అధిభూతమెట్టేది
అధిదై వమ్మని దేనినిఅందురు ?

దేహమందు అధియజ్ఞాదేవ్యదు
అతనినితెలియట ఏవీధి తేశవ !
ప్రాణముపయనము చేయుసమయమున
ఏవిధినిన్ను తెలియటకగును ?

కుంటినందన ! సర్వోత్తమమై
నాశములేనిది బ్రహ్మముఅనబడు
షీఫునియొక్క వాస్తవమేరిగి
స్వాఖావమెరుగుట అధ్యాత్మమయా

ప్రాణికోట్లకు వలయుపదార్థము
ఉద్ధవించుటకు వలయుక్రియలివి.
త్యాగమునిందిన యజ్ఞక్రియలను
చేయునట్టేది ‘కర్మ’ నబడును.

దేహధారుంలోక్రేష్టుడ ! అర్థన !
క్షరమగునట్టేది అధిభూతమయా
వితాట్పరుమడు అధిదైవతమై-
దేహమందు అధియజ్ఞాదనేను

మరణసమయమున ననుస్కరియించుచు
తనుపునువదిలెడి మాసపులందరు
ననుచేరుదురు నాలోనుందురు
అందుకుసందియ మేమియులేదు

॥వేదసార మాది॥

తగవట్టిత

దేహమువదలెడి, సమయమునందున
మనుజులందరకు కలిగెడితలపులు
భావనలన్నియు వారిజన్మలను
నిర్వయించును—పుట్టెదరటులే.

కావున ఆర్థున ! అన్నిసమయముల
ననుస్నారియించి యుద్ధముచేయుము
మనసును-బుద్ధిని నాకర్పించుము
తప్పకనన్ను చేరుకొందువు.

అభ్యాసమయోగము నిండినయట్టి
అన్యభావనల చెదరనిమనసుతో
దివ్యతేజుడగు పరమపురుషుని
స్నారియించిన మరి చేరుటాతనినె.

మరణసమయమున మనసువభ క్రితా
యోగబలమున ప్రాణవాయువును
భృకుటిమధ్యన తీరుగనిలపి
సర్వజ్ఞుడగు పురాణపురుషుని.

ఇగన్నియింతను అఱువుకంటెను
అతిసూక్ష్మమగు సంరక్షకుని
ఉహకుఅందని రూపముగలిగిన
రవితోసమమగు కాంతిమంతుని.

అజ్ఞానమునకు అవలనున్న
పరమాత్మను, నిశ్చలమైనమనసుతో
నిరతముధ్యము చేయునాతదు
పొందుటమరి ఆ సర్వోత్తమనే.

॥వేదసారమిదీ॥

వేదవే త్తలకు నాళరహితముగ .
రాగరహితులు విజితేంద్రియులకు
ఉనికిఅయినది సర్వజనులును
దేనినికోరుచు సాధనచేయుచు

త్రిహృషిచర్యమును అనుష్టించుచు
ఉండుర్లో, ఆట్టి వివరముఅదియే
పరతూత్యువివరము-పరమపదమది
సంగ్రహమ్ముగా వీవరించెద,విను !

ఇంద్రియమ్ముల తలుపులుమూసి
మనసునుఅత్యుల్లో సూఫోగనిలపి
యోగనివ్యత్తి ప్రాణవాయువును
సహస్రారమున నిలపగచారి

ప్రషాపమంత్రమ్మగు ఓంకారమది
ఊకేఅష్టరము ఉచ్చరించుచు
అనిశమునన్నే స్నేరణచేయుచు
దేహమువదలిన మోషమునందును

కుంతీనందన ! అనన్యచిత్తుడు
నిరతమునన్నే స్నేరించువాడగు
ధ్యానశిలికి నేను సులభముగ
అందెదనయ్యా ! సందియుమేల?

సిద్ధిపొందిన మహానుభావులు
నన్ను చేరిమరి జన్మనెత్తరు
అస్తిత్వమైనదుఃఖభాతమగు
తనువునుదాల్చుట మరిషరగదయా !

॥వేదసారమిది॥

సవ్యసాచివిను ! అన్నిపదవలు
 బ్రహ్మలోకము పర్యంతముగా
 పుణ్యముతరిగిన పుట్టుకతప్పదు
 ననుచేరినచో ఇన్నములేదు

బ్రహ్మపగలుమరి వేయయగములని
 అష్టోరాత్రిరి వేయయగములని
 తెలిసినవారు రాత్రింబవశుల
 తత్యముబాగుగ తెలిసినవారు

బ్రహ్మపగలులో ప్రకృతియందు
 చరాచరములగు సర్వముపుట్టును
 తిరిగిరాత్రిలో అవ్యక్తములో
 పుట్టినవన్ని లీనమగునవే

ప్రాణులన్నియ బ్రహ్మపగలో
 కర్కుకులొంగి ఇన్నిలెత్తుచు
 రాత్రియందుమరి లయమగుచుండి
 తిరిగి పగలులో పుట్టుచున్నవి

పరమాత్మాఅనునది అవ్యక్తమునకు
 అతీతమై, మరి ఉత్తమమయినది
 ఇంద్రియాలకు వ్యక్తముకానిది
 పురాతనమయి ఆష్టరమయినది

ఆ పతమాత్మా నాశరహితునిగ
 అగోచరునిగ సర్వోత్తమునిగ
 చెప్పబడును మరి పుట్టుకలేమికి
 చేర్చెదునిలయము నాదై ఉన్నది

॥మేధసౌరత్తిది॥

అర్జున! ఎవనిలో ఆన్ని భూతములు
వశించియండి ఏ పరమాత్మ
విశ్వమంతయు విస్తరించెనో
అతడుదారకును అనన్యథ క్రికి

కుంతికుమారా! యోగులందరు
ఏ సమయములో మరణించినచో
ము క్రికినంది మరి జన్మనందరో
వివరించెద విను విశదముగాను

ఉత్తరాయణము ఆరుమాసములు
అగ్నితేజము శుక్లపత్రము
పగడివెలుగు అది అట్టి సమయమున
తనువునుపీడిన చేరును బ్రిహమ్మము

దక్షిణాయనము ఆరుమాసములు
చీకటి-పొగయు కృష్ణపత్రమున
తనువునువదలిన చంద్రలోకపు
వెలుగునుపొంది పుట్టునుతిరిగి

రెండుమార్గములు ఇలలోవున్నవి
వెలుగుమార్గము చీకటిత్రోవ
మొదటదానిలో జన్మరాహితి
రెండవదానిలో జన్మనెత్తుట

రెండుమార్గములు తెలిసినయోగి
ప్రభమనుచెందడు ఎంతమాత్రము
కావున అర్జున! యోగివికమ్మ
సర్వకాలముల సర్వవస్తుల

॥వేదసారమిది॥

వెలుగు-చీక దీ వివరముతెలిసిన
యోగులు, మోహము నందరు వినుము
కావున నీవు సర్వకాలముల
యోగయు క్తుడవు కావలెవిజయా !

యజ్ఞయాగములు తపసువర్లను
దానముపలన కలుగుపుణ్యముల
మించినపుణ్యము నందుటెగాక
పరమపదము నతడధిష్ఠించును ॥వేదసారమిది॥

౭ వ అధ్యాయము

రాజవిద్యా-రాజగుహ్య యోగము

వనజోదరుడు నుడివెనుతీయగ
అర్థున ! నీవు దేనినితెలిసిన
అశ్వఫరూపమగు బంధమునుండి
విడివడియందువో అట్టేదానిని

విజ్ఞానసహితము ఆతిరహస్యమగు
బ్రిహ్మజ్ఞానమును లెస్సుగసీకు
అసూయలేని వాడవుగనుక
చెప్పేదనిష్టు తీరుగవినుము.

విద్యుతయందు క్రేష్టమైనది
రహస్యాలలో రహస్యమయినది
సర్వోత్కృత్యము పవిత్రమయినది
బ్రిహ్మజ్ఞానము పాండునందనా !

ధర్మయు క్తుము నాశరహితము
అనుష్టించగ ఆతిసులభమయా
ప్రత్యుత్సముగ తెలియదగినది
వివరించెదవిను విశదముగాను.

ఆత్మజ్ఞానమను ధర్మమనందు
ప్రద్రవేరుగని మనజులందరూ
నన్నపొందక మృత్యురూపమగు
సంసారవలయమన చికిత్సాయుందురు.

అవ్యక్తరూపమై జగతినంతయు
నిండియుండిని సర్వవ్యాప్తిగా
అన్నిభూతములు నాయందున్నావి
నేనుమాత్రము వాటిలోలేను.

భూతజూలములు నాలోనుండవు
తూశ్వరీయమగు యోగమహిమగను
అన్నియనాచే సృజించబడినా
వాటియందునే నుండకపోవుట.

గౌప్యదిఱయమరి స్వేచ్ఛగతిరుగుచు
ఆకసమందు నిలచుగాలివలె
సర్వాపాణులు నాలోనుండును
తెలియుముతీరుగ పాండునందనా !

కుంతికుమారా ! కల్పంతములో
సర్వభూతములు నాలో లయమగు
మారుకల్పములో నేనేమరల
సృజియుంచెదను తెలియుమునీవు

స్వయావసిద్ధము అగ్నపక్కతికి
లొంగినయట్టి అస్వాతంత్రమగు
జీవులన్నిటిని నాదగుమాయచె
తిరిగి తిరిగినే సృజించుచుందును.

॥వేదసాశమితి ॥

శగవణ్ణిత

ఇన్ని కర్మలను ఒనరించినను
కర్మలేవియ బంధించవనను
కర్మలయందా సత్కీనిచూపను
తటస్థముగ నే నుందునుతెలియము

ఓ ధనంజయ ! నియామకుడనగు
సాచేపకృతి, చరాచరములను
సృజించుచున్నది దానివలననే
ప్రవర్తించును సర్వజగత్తు

నాపరతత్వము తెలియని మూఢులు
సర్వభూతముల నియామకుడను
మనుజదేహము ధరించినంతనె
నన్ను తెలియక లక్ష్మీమునిలపరు

వ్యోరథైము వ్యోరథకర్మలు
వ్యోరజ్ఞానము కలిగినవారు
బుద్ధినశించి ఆసురభావనల
ఆసురస్వభావము నాశయింతురు

మహాత్ములందరు దైవస్వభావము
అశ్రయించినను, ఆదికారణుని
నాశరహితునిగ తెలియగనేర్చి
వీకాగ్రతతో సేవింతురయా !

దైవస్వభావము కలిగినవారు
అనిశమునన్ను కీర్తించుచును
భక్తితొక్కాలిచి ఆనిశమునాపై
చిత్తమునిలపి ఉపాసింతురు

॥వేదసారమిది॥

కొందరుజ్ఞాన యజ్ఞముతోను
ఒకేరూపమని ఉపాసింతురు
దైతమనుచును ఆనేకమనుచు
ఉపాసింతురు మరికొందరిల

ప్రతువునునేనే యజ్ఞమునేనే
పితృదేవతల భుక్తమునేనే
ఓషధి-మంత్రము హవిస్సునేనే
హామకర్మయు అగ్నియునేనే

జగత్కితల్లియు తండ్రియునేనే
రక్తకుదను మరి తాతనునేనే
తెలియదగినది పావనమయినది
ఓంకారము మరి వేదత్రయమును

గతియు, భర్తను ప్రభువును, సాఙ్కేతిని
జీవులనిటయము, హితముగూర్చెడి
సృష్టిస్తిలయ కర్తయునేనై
అవ్యాయమయిన మూలభీజమును.

ఎండలు, వానలు ఇచ్చుటనేనే
వాటినిఅదుపులో నుంచుదునేనే
మృత్యువునేను ఆమరత్వమును
ఉన్నదినేనే లేనిదినేనే.

వేదములెరిగి యజ్ఞముచేసి
సోమరసముతో కర్మదోషముల
శాశనచేసుకు నాకముచేరి
స్వర్గబోగములు ఆనుభవింతురు.

॥వేదసారమిది॥

ఆర్థితపుణ్యము క్షీణించగనే
మనుజలోకమున జన్మించెదరు
వేదకర్మలతో భోగాభిలాఘులు
రాకపోకలు కలిగియుందురు.

అన్యచింతనలు ఎంతయులేక
అనిశమునన్నే ఉపాసించుచు
అనవరతము నను ధ్యానముచేసేడి
యోగులక్షేమము చూతునునేను.

సకరయజ్ఞముల భోక్తునునేను
ప్రపథవునునేను అయినను నన్ను
నిజముతెలియక పోవుటచేతను
ఉన్నతినందక జన్మనందెదరు.

ఇతరదైవముల కొలిచెదివారలు
నిఃముగనన్నే హూజించుటది
కురుతికుమారా ! వారిహూజలు
ప్రోవమారినా చేరుటనన్నే.

దేవతలను భజియించువారలు
అదేవతలను చేరుచుందురు
పితృదేవతల హూజలుచేసి
వారినిచేరుచు నుందురుకొందరు.

భూతమ్ములను హూజించుచును
వాటినిచేరుట జరుగుచుందును
ననుహూజించిన నన్నుచేరుదురు
హూజలబట్టి పుణ్యములుందును.

వలమో, పుష్పమొ టిచిగురాకో
చివరకుదోనెడు జిలముఅయినను
భక్తితొయిచ్చిన నాకందునది
నిజమగుహూజకు భక్తి ప్రాణము.

కుంతీనందన ! ఎల్లప్పుడునూ
హోమముచేయుచు దానముచేయుచు
తపసుచేయుచు భజించుచుండి
సర్వమునాకు అర్పణచేయుము.

తావిధముగను కర్మసుమర్పణ
యోగము, సలిపిన పుణ్యపోపముల
బంధనమందక విముక్తికలిగి
నన్నపొందుట జరిగితీరును.

సర్వప్రాణులలో సమముగనుందును
ఇష్టుడు ద్వేషి, అని నాకెవరు?
భక్తితొక్కాలిచెడి వారిలొణందును
వారుణందురు తప్పకనాలో.

దురాచారుడగు మనుఱుఅయునా
నిశ్చలభక్తితొ ననుభజియించిన
సత్యరుమనిగా తలచుట ఏలన?
స్తోరమగు నిశ్చయమున్నమనుఱదని.

అతడునన్నమరి ఆళ్ళయించుకొని
అతితాందరలో ధర్మత్వుడగు
శాశ్వతశాంతిని అందునుపార్చా !
ఇది నా ప్రతిన భక్తుడుచెడడని.

॥వేదసారమిది॥

రఘుద్దీత

పాపజన్మము కలిగినమనుజూలు
త్రీలు, చాతుర్వ్యర్షములందు
నన్నునమ్మిమరి ఆశ్రయంచిన
చిత్తమహదవిని పొందుట తథ్యము

పుణ్యముచేసిన వారలవిషయము
వేరుగనుడువగనేల ధనంజయ !
అనిత్యమయున సుఖరహితమగు
నేలనుంచేవి హాజింపుమును.

నాపైమనసుతో భక్తుడవగుము
ననుహాజించి నమస్కారింపుము
చిత్తమునాపై నిలపి, గతియని
నమ్మిన చివరకు పొందుటనన్నే.

॥వేదసారమిది॥

10వ అధ్యాయము

విభూతి యోగవు

అర్ధున ! సీకు నా మాటలతో
సంతసమొదవగ, హితమునుకూర్చగ
తలంపుతో మరి తీరుగనేను
చెప్పెడిమేలగు పలుకులు వినుము.

నేప్రభవించుట సురలకు తెలియదు
మహాబుషులకు తెలియదు ఏలన ?
వాదందరికి ఆదిపురుషుడను
పారిరాక్కు నే కారణము

ఏమనుజుడునను పుట్టుకలేని
అనాదిరూపుని లోకేశ్వరుడని
తెలియనొవాడు మనజులందరిలో
జ్ఞానిగనెరుగుము పాపముతోలగును

బుధీయు-జ్ఞానము నిర్మిషమ్మును
క్షమా-సత్యము శమదమాదులు
శాంతి-సుఖము జనన-మరణములు
భయనిర్భయములు సుఖదుఃఖములు

అహింసయున్న సమతా-తృప్తియు
తపసుయు-దానము యశస్వినంతయు
అందరికిచ్ఛేడి వాడసునేనే
నానిజరూపము తెలియమునీవు

సప్తబుయులు, సనకాదిమునీంద్రులు
మనువులునాదగు మానసపుత్రులు
పుట్టీరితోలుత వారలసృష్టియే
లోకమునందలి ఈజనులందరు

నావికాల విభూతియోగము
యదార్థమ్ముగా తెలిసినవారు
నిశ్చలమయిన యోగమునుందురు
అందుకుసందియ మేమియులేదు.

సద్గ్యముపుట్టును నానుంచే ఏను
అదితెలిసేన యా జ్ఞానులందరు
బుధీ నిలకడ కలిగినవారై
అనంతభక్తితో భజియించెదరు

॥వేదసారమిది॥

భగవద్గీత

మనసుహృదిగా నాలోనిలిపి
ప్రాణము నా ఆధినమునుంచి
నిత్యమునాదగు చింతనచేయుచు
ఆనందమును పొందుచుండిరి

నిరతమునాపై మనసునునిలిపి
ప్రీతిగనన్ను భజించువారికి
నన్నుపొందగ వీలగునట్టి
జ్ఞానయోగమును ప్రపంచింతను

వారినిదయతో చూతునునేను
వారిఅత్మలో నిలచి తేజముతో
జ్ఞానదీపము వెలిగించెదను
అజ్ఞానతిమిరము తొలగించెదను.

పరబ్రహ్మము పరంధాముదవ
పరమపావనా! ప్రకాశమూర్తివి
అదిదేవునిగ నాశరహితునిగ
పరమపురుషుని జన్మరహితునిగ.

సర్వవ్యాప్తివితునుచ బుఖలును
దేవబుఖియగు నారదమహాబుఖి
అసిత, దేవలులు వేదవ్యాసుడు
నుడివిరిస్వయముగ నుడివితి వటులే

కేశవ! నీవు నుడివినదంతా-
సత్యమైనదని నమ్మితిదేవా!
సీస్వరూపము దేవాసురులును
తెలియగజాలక పోదురుకాదా!

॥వేదసారమిది॥

పరషోత్తమ ! నువ్వు సృష్టికిమూలము
సకలజీవులకు నియామకుడవు
దేవతలకునువు దేవుడవయ్యా !
ఇగన్నాథ ! నిను తెలియదు ఏవే

యోగీశ్వర ! నిను అనిశమునేను
ఎటుధ్యానించుచు తెలిసికొనుటయా !
ఓథగవంతా ! ఎందెందున నిను
తెలుసుకుమరి నే ధ్యానముచేయుట ?

నీ యోగమహిమలు విభూతులన్నియు
సవిస్తరముగ వివరించుమయా -
నీబోధనలు ఆమృతధారలు
ఎంతగ్రోలినను తనివితీరదు

పరంధాముడు పాండునందనుని
ప్రేమగచూచి పలికెనుధురముగ
నావిధూతులకు అంతములేదు
శైష్మేష్మేనవి తెలిపెదవినుము

సర్వజీవుల హృదయములోగల
ఆత్మనునేనే ప్రాణులయ్యెక్కు
ఆదిమధ్యములు అంతమునేనే
తీరుగతెరియము కుంతీనందన

ఆదిత్యులలో విష్ణువునేను
దేవతలందు దేవేంద్రుడను
ఇంద్రియాలలో మనసునునేను
ప్రాణులందలి చైత్రన్యమును.

॥వేదసారముది॥

రుద్రులందున శంకరుడును నే
యక్క-రాత్ముల ధనపతినేను
వసువులందున పావకుడును నే
పర్వతాలలో మేరునుసయ్యా !

పురోహితులలో క్రేష్ణుడనేను
బృహస్పతిగ నను తెలియుమునీవు
నేనాపతులలో స్క్రందుడనేను
సరస్వతులందున సాగరుడును నే

మహాబుములలో భృగుమహాబుణిని
వాక్యులందున ఓంకారమును
యజ్ఞములందు జపయజ్ఞమును
స్తావరంబుల హిమవంతంబును

వృక్షములందు తెక్క్యుతమును
దేవబుషులలో నారదుడును నే
గంధర్వులలో చిత్రరథుడును
సిద్ధులందున కపిలమహాబుణిని

తురగములందు ఉచ్చైశ్రవమును
అమృతమథనము నందుపుట్టినది
గజములందు నే ఏరావతమును
నరులందున నే రాజునగుచును

ఆయధాలలో వజ్రాయుధమును
గోవులందున కామధేనువును
ప్రజావృద్ధికగు మన్మథుడును నే
సర్పములందు వాసుకినేను

॥వేదసారమిది॥

నాగులందున అనంతుడగుదును
జలములయేలిక వరుణుడగుదును
పితృదేవతల ఆర్యముదను నే
నియామకులలో యముదనునేనే

దై త్వయిలందున ప్రశ్నాదుదను
గణకులందున కాలపురుషుదను
మృగములందున సింహమునేనే
పతులందున వై నతేయుదను

వదిగఱవాడలో వాయువునేను
శస్త్రముపద్మిన శ్రీరాముదను
జలచరంబుల మొసలినినేను
నదులయందున పవిత్రగంగను

సృష్టికిమెదలు నేనేఅర్థున
మద్యము-అంతము అస్త్రునేనే
విద్యలందు ఆధ్యాత్మికవిద్యను
వాదనలందలి వాదనశ క్రిని

అష్టరాలలో అకారమగుదును
సమాసాలలో ద్వ్యంద్వ్యము నేను
నాళములేని కాలమునేనే
సర్వవ్యాప్తిని విరాద్రుపిని

సర్వహరణమగు మృత్యుదేవతను
ఓష్ఠోత్పత్తికి మూలమునేను
శ్రీలలో శ్రీయు, యశము-ఉర్మ
ధృతి-మేధస్సు-జ్ఞాప్తి-వాక్యాలను

॥వేదసారమిది॥

భగవద్గీత

సామవేదమున బృహత్పామమును
ఛందస్సులలో గాయత్రిని నే
మాసములందు మార్గశిరమును
బుతువులందు నే వసంతబుతువును

వంచనలందు జూదమునేను
తేజోవంతుల తేజమునేను
జయమును, యత్నము నేనేపార్థ!
సత్యవంతుల సత్యగుణంబును

పృష్ఠికులమున వాసుదేవుడను
పాండితులొందున ధనంజయుడను
మునులయందున వ్యాసమహాబుషిని
కవులయందున శ్రుక్రాచార్యుడ

దండించుటలో దండనీతిని
జయాభిలాఘుల రాజనీతిని
రహస్యములలో మానమునేను
జ్ఞానవంతుల జ్ఞానమునేను

భూతజాలముల కెల్లమూలమును
సర్వజీవులలో నేనులేనిది
వదియలేదు పాండునందనా !
సర్వమునేనని తెలియమునీవు.

ఆర్ఘ్యన ! వింటివ దివ్యములయిన
నావిభూతులకు అంతములేదు
ఆట్టిహాటిలో కొన్నిమాత్రమే
సంజ్ఞేపముగా చెప్పితినేను

॥వేదసారమిణి॥

శ్రీనిందినది కాంతికలిగినది
ఉత్సాహముతో నిండినట్టివగు
ఆన్నియునాదగు అంశములేయని
నాతేజము అవి తెలియుమునీవు

విభూతులన్నీ తెలిసియుఅర్థున
ప్రయోజనము నీకేమ్మికలుగును
అనంతవిశ్వము నాస్వరూపమున
అంశమాత్రమని తెలియుమునీవు.

11వ అధ్యాయము

విశ్వరూప సందర్భాన యోగవ్యా

పర్మనుడంతట పలికెవినయముగ
కేళవ ! నీ ఉపదేశరహస్యము
అనుగ్రహించిన ఆత్మతత్వపు
బోధనతో నా మోహముతొలగెను

కమలనేత్ర ! నీ పరికినపలుకులు
ప్రాణులఉనికి జనన-మరణములు
వివరముగా నే విస్ఫులిగితిని
నిన్ను తెలియుటది నీచలవేకద !

పురుషోత్తమ ! నీ అపురూపమగు
రూపముచూడగ మనసుకలిగినది
యోగిశ్వర ! నా కన్నులుదానిని
చూడగలుగునా ? చూపుముదేవా !

పాశ్చానికోరిక విని పరమాత్మడు
పలికెను “నాదగు విశ్వరూపము”
వివిధార్థితుల వివిధ వర్ణముల
వర్ణదల్చ-వేలుగు నుండుటగనుము

॥వేదసారమిది॥

ప్రగంధిత

వసువులు - ఆదిత్యులు - అశ్వనులు
 మరుత్తులు మరి రుద్రులుగలిగి
 ఇంతకుమందు ఎరుగనిఎన్నో
 దివ్యరూపములు నాలోగాంచుము.

చరాచరములు సకలజగత్తు
 సర్వమునాలో నుండుటగాంచుము
 నీకొన్న లక్ష రూపముతందదు
 దివ్యచతువుల నిచ్చెదగనుము.

శ్రీహరిపలిక పెంచ్చునతోను
 “ఏశ్వరూపమును” దర్శించునటు
 అనుగ్రహించగ చూచె కిరీటి -
 అని, సంఘయుడు తెలిపేను రాజుకు

ఎన్నోముఖములు ఎన్నోకన్నులు
 అదృగతమైన దివ్యరూపము
 దివ్యాఫరణము లున్నవియైన్నో
 దివ్యాత్మములు - వలువులు - మాలలు.

దివ్యసుగంధము వెలయించునది
 దిశలన్నిటిలో కాంతులుజల్లచు
 లెక్కకుచిక్కని ముఖములుగలిగి
 వేయసూర్య లుదయించినట్టుగా.

తేణోవంతము ఆనందముతో
 వెలగసాగినది దివ్యరూపము
 సర్వజగత్తు చరాచరములవి
 దేవదేవునిలో చూచె కిరీటి.

॥వేదసారమితి॥

అమితాశ్చర్యము గగురుపాటుతో
పార్థుడుపలికెను నారాయణునితి
కరములుముడిచి స్మరుతనిండి
భక్తిపండిన గొంతుతొనుడిపెను.

నీదేహములో లోకముచూచితి
సకలప్రాణులు కమలాసనుదు
అందరుబుమలు నాగదేవతలు
నీలోలీనము కాగాచూచితి.

విశ్వరూప ! ఓ విశ్వశ్వరూప !
ఎన్నోచేతులు ఉదరములెన్నో
లెక్కకుచిక్కని వక్త్రీసులుండి
ఎటుగాంచినను నిండినరూపము.

ఆదిమధ్యముల కందనిరూపము
అగపషుచున్నది ఆదిదైవమా !
అల్లుదై - ధగధగ లాడు కిరీటము
గదయు - చక్రాయుధములుగరిగి.

అన్నదిక్కులు వెఖుగులుచిమ్ముచు
సూర్యతేజమై చూపులకందక
ఇంతనిచెప్పగ అంతుప్పుక
కొరతకుఅందని దివ్యరూపము.

నాశములేని పరబ్రహ్మము
శాశ్వతధర్మము నిండినవాదవు
లోకముకంతయు ఆశ్రయమిచ్చెడి
ఆదిదేవునిగ తెలిసితిన్నిన్ను .

॥వేదసారమితి॥

ధనవద్దిత

ఆదిమధ్యమయి అంతములేని
అమితక క్రితో నిండినయట్టి
లెక్కలకండని చేతులుగలిగి
సూర్య-చగద్రులే నేత్రద్వయముగ

కనబడుదేవా ! నీముఖాచింతము
జ్వరించుచున్న అగ్నిగుండము
నీతేజము యా సర్వజగతిని
తపింపచేయట చూచితికేశవ !

ఓ పరమాత్మా ! నింగినేలను
నిండిననీవు తేనిది ఎందున ?
ఒక్కరివై నీ వన్నిటగంవు
ముల్లోకములు వణకుచున్నవి.

సర్వదేవతలు నీలోచేరుచు
భయముతోవణకుచు చేతులుమోద్ది
స్తుతించుచుండిరి సిద్ధులు-బుమలు
స్వస్తిస్తోత్రములు పరించుచుండిరి.

రుద్రులు-వసువులు ఆదిత్యులును
సాధ్యులు-మరుత్తులందరు మరియు
వశ్వదేవతలు ఆశ్వనిసురులు
ఊష్మావులందరు పితృదేవతలు

సుర-గంధర్వ యజ్ఞ-అసురులు
చూచుచుండిరి ఆశ్వర్యముతో
బహుముఖమ్ములు బహుపాదములు
ఎన్నోఉదరములున్న నిన్నగని

॥ఫేదసారమిటి॥

ఆనేకదంష్ట్రో కరాళమ్మలు
కలిగిన నీ యా రూపముగాంచి
వణకుచున్నవి లోకములన్నీ
నిలువలేక నే వణకుచుంటిసి

విశ్వమునిండిన విష్ణుమూర్తివి
ఆకసమంటెడి దివ్యరూపము
మెరసెడిరంగులు జ్యాలనేత్రములు
వక్త్రములన్నీ గాంచి-అలసితిని

భయముగాలుపు నీదంష్ట్రోములన్నీ
కాలాగ్నియగు ముఖబింబములు
చూచిననేను స్థిమితము దహింతి
దయగానినన్ను అనుగ్రహించుము.

భూమీనాధులు కౌరవులందరు
భీముడు-శ్రీషుడు-సూతకుమారుడు
పీచులెందరో ఆతివేగముతో
వజ్రదంష్ట్రోముల వక్త్రముందు

అతివేగముతో జ్ఞారబడిపోవుట
శిరసులుపగిలి నశించిపోవుట
ప్రవక్కలు-ముక్కలు అఱుపోవుటయు
కోరలమధ్యలో చిక్కుటగాంచితి.

పరుగులు-ఉరకల నదీజలములు
సాగరగర్భములోన దూకినటు
ఎందరొపీరులు వడివడిగా, నీ
వక్త్రములందు దౌర్రుటచూచితి

॥వేదసారమథిది॥

ప్రథమధీత

అగ్నిబిద్ధిన మిదతలమాదిరి
నీనోళ్లొ వారందరుబడిరి
లోకములన్నీ ప్రేమింగుచుంటేవి
నాలుగువై పుల మండినోళ్లొ

అశిఖికరమగు సీనిజరూపము
ఎరుకపరచుము- ఇదె వందనము
ఆదిపురుష! నన్ననుగ్రహించుము
నిన్నతెలియునటు తెలియచెప్పుము.

అంతట శ్రీభగవానుడు పరికెను
పార్థ! కాలుడ నేననితెలియుము
లయమగులోకము నంతయు, నేను
అంతమందగా చేతును, తెలియుము

కాలపురుషుడను లోకములన్నీయ
థష్టింపగ, నే విజృంభించితి
యుద్ధముచేయగ సీవునినను
శత్రుసైన్యము బ్రతుకుదునిజము

అహవథూమిలొ నున్నయోధులు
అసువులుబాయుదు రనితెలియుమయా !
అందరుముందే నాచేమడసిరి
నిమిత్తమాత్రుడ ఏననితెలియుము

ద్రోణు-భీమ్యుడు-జయద్రథుడును
కర్ణుడు-మరియు ఏరులందరను
చంపుమునీవు థయపడవలదు
ఆజినిలువుము రిష్టలగెలిచెదవు

॥వేదసారమిధి॥

భగవదీత

ఆవిధముగ, భగవానుడు అనగా
భయముతో వణకుచుకిరిటిఱిఅంతట
విష్ణుమూర్తితో పరికినపలుకులు
వినిచెనంజయుడు ధృతరాష్ట్రానకు

హాహి తేళ ! నీ సంకీర్తనలో
లోకములన్నీ సంతసమందును
అసురులు పరుగులు తీయచుండిరి
అంజలినిదిరి సిద్ధులందరును

అనంతరూపా ! ఛపరమాత్మా !
ఇగన్నివాసా ! అష్టరరూపా !
బ్రహ్మకుకూడా ఆదికారణా !
అంజలిషుదేంచ తెఱులుండిదరు?

అదిదేవుడవు సర్వమునెతిగిన !
పురాణపురుషా ! ఇగదాధారా !
తెలిసినవాడవు తెలియగదగుదువు
విశ్వమునిందిన అనంతమూర్తి !

వాయువునీవే కాలుదవగుచువు
వరుణు-అగ్ని చంద్రుడునీవే
ప్రజాపతివి నువు ప్రపితామహుడవు
తిరిగితిరిగి ఇవె వేలనమన్నులు

అన్నివైపులా నిండిననీకు
అంజలియదిగో సర్వస్వరూపా
అమితవిక్రమము ఆతిసామర్యము
కలిగిననీవు సర్వవ్యాప్తివి.

॥వేదసారమిది॥

శగవద్దిత

ఇంతటి మహిమా పేతుడవగు నిను
 అప్యాయతతో ఆజ్ఞానముతో
 ఏత్రుడనుచును కృష్ణా అనుచు
 యాదవాయని పిలచితినయ్యా !

మన్ననలేని నాపిలుపురసు
 విహరించుచును ఏకాంతమున
 భోజనాదుల నిద్రాదులలో
 మన్నించని నను నువ్వుమియించుము

అచ్యుతసీవు అసమానుడవు -
 చరాచరమగు జగత్తికిపితవు
 పూజ్యార్థమగు గురుదేవుడవు
 ముల్లోకముల మించరెవరు నిను -

సాప్తాంగముగా ప్రశామనికితిని
 ఈశ్వరుడవు మతు నియామకుడవు
 జగత్తిస్తుతింప నర్థుడవీవు
 అన్గ్రహింపగ వేతుచుంచిని

తనమునియెదల తండ్రిప్రేమతో
 ఏత్రునియెదల ఏత్రభాషనతో
 ప్రియసతియందు ప్రిమునిప్రీతివలె
 నామపరాధము క్షమించతనుడువు

ఇంతకుముందు ఎవ్వరుచూడసి
 దివ్యరూపమును చూచితిదేవా !
 అసందించితి భయముతీరగా
 సుందరమూర్తిగ రర్చమిము
 ॥మేదసారముది॥

వెనుకదేమాదిరి వెలుగుకిరీటము
చక్రధారివై గదనుధరించి
నిలబడుమయ్యా సహస్రావశో !
దర్శించెద నీసుందరరూపము

అనవిని, అచ్యుతు దనెనుపొర్చునితి
అంతములేనిది ఆనాదిఅయినది
పరిషూర్ష్టమగు విశ్వరూపము
మున్నుఎవ్వరు చూడనిరూపము

అనుగ్రహించితి యోగశ్కృతితో
మానవులెవ్వరు చూడనిరూపము
వేదాధ్యయనులు తపోధనులును
యజ్ఞయగములు సరిపినవారులు

చూడలేరు యో విశ్వరూపమను
సీవుభయమును వదలుషుఅర్జున
మనసుదిటును కోలోవకుము
తిరిగిచూడు నా ప్రసన్నరూపము

అనుచుపలికి శ్రీభగవానుడు ఆట
కుఃతీసుతుని అనుగ్రహించి
సుందరరూపము సంతరించెనని
సంజయుడనెను ధృతరాష్ట్రానితో

ఓజునార్థనా? నీ యారూపము
గాంచిననేను ఊరటపోందితి
మనసువశమునకువచ్చేనుదేవా!
వెనుకదేస్తితికి వచ్చితికృష్ణా!

॥వేదసారమిది॥

అనినపార్థునితో గోవిందుడు ఆనె
శీవుచూచిన దివ్యరూపమును
దేవతలందరు చూడగోరెదరు
అందువారికి దుర్గ్మథమైనది

వేదాధ్యాయములు శాపసోతములు
యజ్ఞయాగములు చేసినపొందరు
నిశ్చలభక్తితో మాత్రముసాధ్యము
తెలియట-చూచుట-నన్నుచేరుటది

పొందునందనా! కర్మాచారణము
నాకై చేయుచు నన్నెపొందగ
ఫలితమువదలి సమతను పెంచి
ననుభజియించిన నన్ను వేరెదరు.

॥వేదసారమిది॥

12వ అధ్యాయము భక్తియోగవు

సగుణరూపమును ఆరాధించెడి
నిర్గుణరూపము ఉపాసించెడి
వారితో ఉత్తమ యోగులెవ్వురు ?
అడిగెనుపార్థును అంబుజోదరుని

నాయందుననే మనసునునిలపి
అమితశ్రద్ధతో సగుణరూపమును
ఆరాధించెడి భక్తులందరును
ఉత్తమయోగులు పొందునందనా !

అంద్రియాలపై నిగ్రహముంచి
అన్ని విషయముల సమభావనతో
సర్వబూతముల హితమునుకోరుచు
నాశరహితుని భావాతీతుని

సర్వవ్యాపకుని స్థిరమగువానిని
అగోచరుడు మరి నిర్మికారుడగు
నిర్మిణరూపుని ఉపాసించగను
నేర్చినయోగులు ననుచేరెదరు

నిర్మిణరూపము అగుపరమాత్మను
మనసంతయును లగ్నముచేయగ
తనువుదార్చిన సాధకులకును
ఎంతోకష్టము ప్రయాసమెందు

సర్వకర్మలు నాకర్మించి
అన క్రినెంతయు పెంచుకొనకను,
ఏకాగ్రతగల మనసునుకలిగి
ననుధ్యానించేడి భక్తులందరిని

నిగ్రహమ్ముతో నిలచినవారిని
కర్మసన్యాసము చేసినవారిని
అతిశ్చిత్రముగా మృత్యుచాయగల
సంసారజలధిని దాటించెదను

స్థిరముగనాపై మనసునునిలపి
బుద్ధిని నాలో లీనముచేయుము
అటులచేయగ చారినచో, నువ్వు
నాలోనుండుట జరిగితీరును

॥వేదసాధమిది॥

శగవద్దిత

అర్థన ! వినుమ వాయందుననే
స్తిరముగచి త్తము నిలపజాలనిచౌ
అభ్యాసయోగమును అవలంబించి
నన్నపొందగ యత్నముచేయుము

అటులచేయుట సాధ్యముకానిచౌ
నాకుప్రియమగు కర్కులుచేయుచు
నాసేనంలో లగ్నముతయునచౌ
ననుచేరెదఫు సిద్ధికలుగును

అవిధముగను చేయగలేనిచౌ
నిగ్రహమ్ముతో మనసువశముతో
నిత్యము సీతు చేసైకిర్కుల
ఫలితములన్నీ త్యజించివేయుము

అభ్యాసముకన్నను ఖ్యానముమిన్న
ఖ్యానముకన్నను ధ్యానముమిన్న
ధ్యానముకన్నను కర్కువలముల
త్యాగముమిన్న శాంతినీయునది.

సర్వజీవులన ద్వేషములేక
అహములేక మరి స్నేహము-కర్మణతో
సుభద్రఃఖముల సమభావనతో
ఓర్పు-తృప్తి-యోగమునేర్చి

మనసువశముతో సుంచగాటి
ర్పుఢనిక్కుయము కలిగినవాడు
నాపైమనసు బుద్ధినినిలపిస
మానవుడేతయ్యె శస్త్రమనాః

॥మేహసూక్షుమి॥

లోకమునెంతయు భయ పెట్టకను
 లోకము కెంతయు వెరువనియటి
 మోదము-క్రోధము భయవ్యాకులముల
 లొంగనివాడు నాప్రిత్యభక్తుడు

అపేళవిడచి, పరిశుద్ధుడుఅయి
 కార్యదశ్శుడు తటస్థుడై మరి
 కార్యారంభము నందేత్యాగము
 భక్తినిండిన వాడుఇష్టుడు

సంతోషముతో పొంగిపోకను
 ద్వేషము-శోకము కోరుకొనకను
 శభాశుభములను వదలినవాడగు
 భక్తుడు నాకుఇష్టుడు పొర్కా !

శత్రువు-మిత్రుడు స్తుతినిందలును
 శీతోష్ణములు సుఖాడుఃఖములు
 మానావమానము లన్నిటేయందు
 సమభావనతో మోహములేక

మానమునిండి భక్తితొనుండి
 తృప్తినిపొందుచు కోరికలేక
 నిశ్చలబుద్ధి కలిగినభక్తుడు
 నాకుఇష్టుడు పొందునందనా !

నేనుచెప్పిన అమృతమయగు
 ధర్మముతెలిసి శ్రద్ధతొ -నేనే
 గతియనితలచి కొలచుభక్తులు
 నాకుమీక్కులి ప్రియతములగుదురు.

॥వేదసారమిది॥

13వ అధ్యాయము

జ్ఞేత్-జ్ఞేత్జ్ఞ విభాగయోగము

పరమాత్మనదిగెను పాండునందనుడు
ప్రకృతి-పురుషుల జ్ఞానజ్ఞేయముల
జ్ఞేత్-జ్ఞేత్జ్ఞులు తునగనెవ్వరో
వివరముగామరి వివరింపుమనె

పాండునందనా ! జ్ఞానులందరు
తఃశరీరమును జ్ఞేత్జ్ఞమందురు
జ్ఞేత్ మునెవ్వరు తెలిసికొందురో
వారలనందురు జ్ఞేత్జ్ఞులని

జ్ఞేత్ ములనెడి శరీరములలో
వసించువాడను నేనే అర్థున
జ్ఞేత్-జ్ఞేత్జ్ఞుల వివరముతెలిసిన
కలిగెదుజ్ఞానము నిజమగుజ్ఞానము

జ్ఞేత్ ముయెక్క హూర్యాపరములు
అకారములును వికారములును
అజ్ఞేత్జ్ఞుని రూప-భావములు
సంక్లిప్తముగా తెలిపెదవినుము

బహురీతులలో వేదములందు
వివరించిరి యా వివరములన్నీ
ప్రిహ్యసూత్రముల హౌతుళిద్దముగ
నిశ్చయించి యా విషయములుంచిరి

పంచభూతములు అహము-బుద్ధియు
మూలప్రకృతి కర్మాంగ్రదియములు
పదియగువాటితో మనసునుచేర్చి
వాటికి ఆయిదు జ్ఞానేంగ్రదియములు

॥వేదసారమిది॥

ఇచ్చా-ద్వేషము సుఖ-దుఃఖములు
 దేహాంగ్రియములు తెలిని-ధై ర్యామ
 అన్ని కలిపిన కేత్తము దీనిని
 సంగ్రహమ్మగా వివరించితిని

ఆత్మస్తుతియు దంబములేక
 అహింస షరియు ఓర్పును నేర్చి
 బుజువ ర్తనము గురువులసేవ
 భాష్యాభ్యంతర శుద్ధికలిగియు

సన్మార్గముతో స్థిరవ ర్తనము
 మనోనిగ్రహము వై రాగ్యములతో
 అహములేక మరి జరామరణములు
 పుట్టుకబాధలు స్వరణలొనుంచుకు

దారాపుత్రులు నాయిల్లనుచు
 ఆస కిలేకను మోహమునందక
 శుభాశుభములు సమముగనెంచి
 భగవానునిపై నిశ్చలభ కియు

ఏకాంతమును ఆనందించుచు
 జనసమాహముల ప్రీతిలేకను
 ఆధ్యాత్మానము కలిగియుండుట
 తత్వాన్మానపు ఉన్నతితెలియుట

ఇంద్రానమందురు పాండునందనా !
 దానికిభిన్నము ఆయినవన్నియు
 అంజ్ఞానముగా తెలియగదగును
 విశదముగా నే చివరించితిని

॥వేదసారమీది॥

వారహమణి

తెలియగదగిన బ్రిహ్మస్వరూపము
అమృతమయమగు మోక్షమునిడునది
అనాదియగు, పరబ్రహ్మము జ్ఞేయము
సత్తు-అసత్తుల కందనట్టేది

సర్వవ్యాపకము కరచరణముల
కన్ను-నోరు-కర్మము-ముఖముతో
అన్నిటనుండి అంతానిలచి
వ్యాపిచెంకినది బ్రిహ్మమువినుము

ఇంద్రియమ్మలు లేనటువంటిది
ఇంద్రియశక్తులు కలిగినట్టేది
దేనినితాకక బన్నిటనిలచును
నిర్మణమైనను గుణములనేలును

ఓహిర్గతముగా ఉన్నటులున్నా
అంతర్గతమై అలరారునది
స్థిరమైనది ఒది ఒయినావినుము
చలనముకంతయ అదిమూరమయా

సూత్రరూపమై ఆజ్ఞానముకందక
దూరమునున్నటు కనబడువస్తువు
కానీ, తెరిసిన ఎంతోదగ్గర
ఛేరగచారిన మరీదగ్గర

అవిభక్తము అది అనేకరీతుల
విభజించినటు కనబడునట్టేది
సర్వభూతముల సృష్టి-స్థితియు
ఉయముచేయుచు నుండెడిదగుచు

॥వేదసారమిది॥

ప్రకాశించెడి ప్రకాశమదియే
చీకటిగలిచిన జ్యోతిషునదియే
ఆదే జ్ఞానమున తెలియదగినది
ప్రతి హృదయములో ప్రపంచమది

జైత్రము మరియు జ్ఞానము-జ్యోతిషు
సంజైపముగా వినిచితివిజయ !
చక్కగతెలిసిన భక్తుడు నాలో
లీనముకాగల అర్థుడుఅగును

ప్రకృతి-పురుషుడు అనబడుటెంటికి
అది అన్నది, లేదనితెలియుము
మనోవికారము మొదలగు గుణములు
ప్రకృతిజన్మము లైనవిపొర్కా !

కార్యకారణ కర్తృత్వములు
ప్రమేరణకలుగుట ప్రకృతివలన
వెలువడుసట్టి సుఖ-దుఃఖములు
పురుషుడుపొందుట జరుగుచుండును

ప్రకృతిపరితము గుణములన్నియు
పురుషుడుఅనబడు ఆత్మకుచెందును
దీనివల్లను కలుగునుపుడమిని
ఉత్తమ-అధమ జన్మలునరులకు

భరించువాకని సాక్షియనుచును
అనుభవించునని సమ్మతినిడునని
పరమేశ్వరునిగ పరమాత్మగను
పురుషునితాదురు దేహమునుస్నను

॥వేదసారమిది॥

శతకమ్

ఈ విధముగను పురుషునిగూర్చి
గుజములగూర్చి-ప్రకృతిఅనగ
సత్కముతెలిసిన జ్ఞానికి పొర్చా
పునర్జన్మమరి కలుగదువిసుము

ధ్యాననిష్టులే కొందరుయిలలో
చిత్తశుద్ధితో ఆత్మనుచూతురు
సాంఖ్యాయోగము కర్మయోగమున
కొందరుఆత్మను చూచుచుండిరి

ఈవిధముగను ఆత్మదర్శనము
చేయగలేని వారుకొందరు
ఉపదేశమున ఉపాసనమున
ఫలితమందెదరు శ్రవణతప్తయలు

కుంతీసందన ! నిలచియున్నప్పి
కదలుసట్టిపీ సర్వముపుట్టుట
షైత్రముతోమరి షైత్రజ్ఞుడును
కలియుటపలన సంభవమగును

అన్నిప్రాణులలో సమముగనున్న
పరమాత్మనుగనుచు ఆయోప్రాణులు
నశించినాఅవి నశించవనమనది
తెలిసినవాడు నిజ నుతెలిసినటు

అట్టివాడు పరమాత్మాన్నిటు
వ్యాపించినటు తెలియగనేర్చి
తనాత్మను హింసకు గురిచేయకను
ఉన్నతగతిని పొందుచుండును

॥వేదసారమిది॥

కర్మలపేరణ ప్రకృతిఅనియు
ఆత్మవన్నదూ కర్తాదని
తెలిసినవాడు నిజమునెరిగినటు
తెలియుముపార్థా ! వివరముగాను

సర్వధూతములు ఒకటైనింటుట
ఓకేదానిలో వెలువదుటయును
తెలిసినవాడు బ్రహ్మపథమును
తెలిసినవాడై చేరుటదానిని

ఆత్మజనించదు ఆనాదిఅయినది
గుణాలులేవు శరీరమ్ములో
ఉన్నను-కర్మలు అదిచేయదయా
మాన్మలేక పరిషద్దమయినది

అంతటనిండిన ఆకాశమది
అంటుపడుకద దేనివల్లను
అటులనె ఆత్మ తనువులొనున్నను
అంటసీయదు మలినములెప్పు

సూర్యుడొకగ్నాదే సర్వులోకమున
ఎటులప్రకాశము నింపుచుండునో
అటులేజ్ఞేత్రజ్ఞుడు పరమాత్మ
అన్ని జ్ఞేత్రముల వెలుగులనింపును

జ్ఞేత్ర - జ్ఞేత్రజ్ఞుల భేదమును
ధూత - ప్రకృతి విము క్రిమార్గము
జ్ఞునచతువుల చూచినవారు
పరమపథమును చేరుదురయ్యా

॥వేదసారమిథి॥

14 వ అధ్యాయము

గుణాత్మయ విభాగ యోగము

అంబుళోదరుడు నుడివెనుతీయగ

వ్యజ్ఞానమున సిద్ధికలుగునో

జ్ఞానములన్నిట మిన్నయేదియో

అప్రోజ్ఞానమును వివరించెదవిను

ఈ జ్ఞానతత్త్వమును ఆశ్రయించుకొని

నాలోటక్యము పొందినపారై

జనన-మరణముల బాధలులేక

సృష్టి-ప్రకయముల తాకిదికందరు

థరతకుమారా! ప్రకృతిఅన్నది

లోకసృష్టికి నిలయముఅదియే

అందుభీజమును నే-నాటగను

సర్వతూతములు ఉద్ఘవించును

ఎష్టిగర్భమున జిన్నమునందిన

ప్రకృతిమాతగ-తనువులుష్టును

బీజమునాటెది తండ్రిగనన్న

తెలియమునీవు కుంతికుమారా !

సత్యరజున్న తమోగుణములు

ప్రకృతిజన్యము అయినమపార్థా !

నాశరహితుడగు ఆత్మనుఅవియే

తనువునందు ఖంధించుచున్నవి

అందుసత్యము నిర్వులమయినది

ప్రకాశించునది అపాయమెరుగదు

సుఖాస క్రితో జ్ఞానాపేష్టతో

జీవునిఅదిబంధించుచున్నది

॥వేదసారమిది॥

ఓకొంతేయా! రజోగుణమది
రాగమునేర్చి కోరికపెంచును
వాటితోఅది కర్మలయందు
ఆస త్రినిపెంచి ఆత్మనుకట్టును

తమోగుణము ఆజ్ఞానఫలితము
మోహవిభ్రమము కలుగజేయును
మరపు-బద్ధకము-సోమరితనముతో
జీవనిలెస్సగ బంధించునది

సత్యగుణమది సుఖములయందు
రజోగుణమది కర్మలయందును
తామసగుణము జ్ఞానముంత్రతుచి
మరపునుపెంచును ఆశ్చర్యమయా!

పాండునందనా! సత్యముఛికచో
రజో-తమముల గెలచినించును
మరియుకచోట రజోగుణమది
రెంటినిగెలచి నిలచుచుండును

అదేవిధముగా తమోగుణమది
సత్య-రజస్సుల గెలుచుచుండును
అవిధముగను మానవులందరు
ప్రతిగుణాలకును బద్ధులగుదురు

సర్వేంద్రియముల జ్ఞానప్రకాశము
వెంచుగులునింపుచు నిలచిపెలిగిన
సత్యగుణముఅది గెలచినిలచెనని
తెలియుటెలిక కుంతికుమారా!

॥వేదసారమిదీః

శగవద్దిత

భరతకుమారా ! లోభత్వముతో
కర్మలుచేయుట ఆరంభించి
మనశ్శాంతిమరి లేకపోవుట
రజోగుణము అభివృద్ధినొందుచే

కుంటినందన ! అవివేకముతో
సోమరితనము అజాగ్రత్తతో
అజ్ఞానము - మాధ్యము నిండినప్పుడు
తమోగుణమది గెలచినదగును

సత్యగుణమది నిండినప్పుడు
తనువును వీడిన జీవుడెప్పుడు
ఉత్త మజ్జానులు అందదగిన
ఉత్త మలోకము లందుచుండును

రజోగుణముతో తనువునుపీడిన
కర్మాస్తకి కలిగినజన్మము
తమోగుణముతో తనువువదలిన
మూర్ఖునిగా జన్మించును పార్థ !

సత్యర్మాలతో ఫలితములందుట -
నిర్మలసుఖము సాత్మ్యకఫలము
రజోఫలితము దుఃఖమందురు
తమోఫలిత మజ్జానతిషేషము

సత్యమువలన జ్ఞానముకలుగును
రజోగుణమున లోభముపెరుగును
తమోగుణమున మరపు-ప్రభమయు
అజ్ఞానములు కలుగుచున్నవి.

"వేదసారమయి॥

సత్యగుణమున నిలచినవారు
 ఊర్ధ్వస్తోత్రికి చేరుచుండురు
 రజోగుణమున మధ్యస్తోత్రియు
 తమోగుణముతో అధమస్తోత్రియగు.

కర్తృగగుణముల నెంచువివేకి
 గుణములకాతడు దూరమనుచును
 తీరుగతెలిసి జ్ఞానమునందిన
 వారుచేరుటది నన్నేతెలియము.

దేహముకలిగిన జీవుడుపార్థ!
 ప్రిగుణమ్ములను దాటగచాలిన
 జననమరణము వార్తక్యములచే
 విదువబ చును మోక్షమునందును.

అంతటపార్థుడు అడిగెమాధవుని
 ప్రిగుణాలనుమరి గెలచినట్టుగ
 తెలియుటఎట్లు? దాటుటఎట్లు?
 అతనినదవడి ఎటులఉండును?

బదులుపరిషేను భగవానుడుఅట
 జ్ఞానివన్నుడును సత్యప్రకాశము
 రజోకర్మలు తామసమైకము
 అశించకమరి ద్వేషించకను

ప్రిగుణప్రేరకము లగు,కార్యముల
 కలతచెందక ఆగుణములవి
 వాటికార్యములు నెరవేరెనని
 ఉదాసీనత కలిగియుండును.

॥వేదసారమిది॥

శగవద్దిత

సుఖయఃఖములు సమముగనెంచుచు
స్తుతినిందలను ఒకటిగతలచుచు
 కనకము-ముట్టే పాషాణముతు
 సమముగనెంచుచు ధై ర్యముకలిగి

అవమానమ్మై సన్మానమును
స్తుతి-నిందలను ఒకటిగనెంచి
 మిత్రుడు-శత్రువు సమమేఅనుకొని
 కర్మార్థము నందేత్యాగము

కామ్యకర్మలను త్యజించనేర్చి
 బ్రిహ్మనిష్ఠలో సతతమునిండి
 ఏమానవుడు మెలగుచుండునో
 అతడుగుణములకు అందడు విజయా !

నిశ్చలభ క్రితో నాసేవలతో
 ప్రిగుణాలకుఅత దతీతుడగుచు
 బ్రిహ్మతత్యమును చేరగచాలిన
 సమర్థతనుమరి కలిగియుండును.

నాశరహితమగు ! అవ్యయమైన
 శాశ్వతదర్శము నా స్వరూపము
 అమృతమయమగు బ్రిహ్మమునకును
 చేర్చి, సుఖములను ఇచ్చేదపార్చా !

॥వేదసారమిది॥

15వ అధ్యాయము

పురుషోత్తము ప్రాప్తియోగవు

వేదవిదులుసం సారమునంతయు
నాశములేని ఆశ్వాష్టవృత్తమని
ఊర్ధ్వముఖముగా ప్రేష్టసుకలిగి
అధోముఖమున శాఖలున్నవని

ప్రతములన్నీ వేదవచనములు
ప్రతిగుణమ్ములను శాఖలుకలిగి
బలముగ్రక్రిందికిపైకి ఎదుగుచు
ఇంద్రియవిషయములనుచిగురులతో

ప్రేష్టదిగువకు దిగుచు, కర్మను
ప్రేరేపించును దానిస్వరూపము
ఊరోకములో తెలియగచాలరు
ఆదిమధ్యములు-అంతముఅందవు

ధృతచిత్తముతో అనాస్తియను
కరవాలముతో ఛేదించుటది
ప్రిహ్నముచేరగ ప్రయత్నమగును
ఆదిరుపుమని ఆదిచేర్పునయా !

అహము-మోహము తొలగునుఅపుడు
అత్మజ్ఞానమున కోరికగెలచును
సుఖ-ధుఖముల ద్వాంద్వముకందక
నాశములేని స్థితికిచేరెదరు.

సూర్య-చంద్రులు హతవాహనుని
మించినకాంతితో వెలుగుస్థానమది
పరంధామమది ఆచటికిచేరిన
తిరిగిరారు, అది నాస్థానమయా !

॥వేదసారమిది॥

శనివారిత :

పరిప్రమ్మమగు నాశంకమది
జీవనిగా యిల నిలచియున్నది
ప్రకృతి-మనసులు ఆక్రమించుకు
తనువున జీవనిగావెలుగునది

గాలిసువాసన మోసితెచ్చునటు
జీవనిలోన గుణములుఇమిడి
మరియుక తనువును చేరునప్పుడు
పంచేంద్రియములు మనసుతొచేరును

పంచేంద్రియముల లోబరచుకొని
తినుట-వినుట-చూచుట-స్నార్పు
ఆఫ్రూణెంచుచు మనసునేలుచు
ఇంద్రియభోగము లనుభవించును

ప్రాణవాయువులు వీడునప్పుడు
తనువునందుఅవి నిలచునప్పుడు
గుణభోగములతొ మూర్ఖులెరుగరు
జ్ఞానచక్షువుల కదితెలియునయా !

కర్మయోగులు తనువుననున్న
అత్మదర్శనము చేయసమర్థులు
పరిణతపౌందని ఆజ్ఞానులకు
అందదు-వారు ఎంతచేసినా

జగత్కికివెలుగును ఇచ్ఛెదిసూర్యుని
చంద్రునివెలుగు, అగ్నితేజము
అస్త్రునాదగు తేజములగును
తెలియుమునీవు వివరముగాను.

॥వేదసారమిడి॥

పుదమిలొనుండి నాదనుక కిచె
ప్రాణికోట్లను ధరించుచుంటేని
రసమూర్తియగు చంద్రుడనేనై
సస్యసంపదతో పోషణచేతును

వైశ్వానరుడను జగరాగ్నిగుగ-నే
ప్రాణులదేహము లాక్షయించుకొని
జీవుక్తితో నాలుగువిధముల
ఆహారమును పచనముచేతును

సకలప్రాణుల హృదయమునుందును
జ్ఞాపకశక్తి-మరపు-జ్ఞానము
కలిగించెదను వేదవేద్యుడను
వేదకర్తను-వేదార్థమును

లోకమునందు యిరువురు పురుషులు
షరులషరులనీ ఉన్నవారిలో
దేహములన్నియు త్యరూపములు
కూటస్తుడగు జీవు దత్యరము

వీరుగాక ముల్లోకములందు
నిండి-భరించు నాశరహితుడు
తాక్ష్యరుదయిన పురుషోత్తముడు
పరమాత్మగను బరగుచుండును

త్యరూపునినే నతిక్రమించి
అత్యరూపుని మించినక్రేష్టుడ
కావున లోకము వేదములందు
పురుషోత్తమునిగ ప్రసిద్ధిగాంచితి

॥వేదసారమిణి॥

అజ్ఞానమ్మువిడచి ఎవడు నను
పురుషో తమునిగ తెలియగలుగునో
వాడుసర్వము తెలిసినవాడై
నిండుమనసుతో ననుభజియించును.

పాపరహితుడా ! ఓధనంజయా !
అతిరహస్యమగు శాశ్వతుతెలిపితి
తీరుగతెలిసిన జ్ఞానవంతుడై
కృతార్థడాతడు అగుటజరుగును.

16 వ అధ్యాయము

దైవానుర సంపద్యభాగయోగము

నిర్వయత్వము సత్యసమృద్ధియు
జ్ఞానయోగము నిలకడకలిగి
దానము-ఇంద్రియ నిగ్రహమ్మును
యజ్ఞము-తపసు-శాశ్వతవము

అహింసనిండి సత్యవర్తనము
క్రోధములేని త్యాగశిలంత
శాంతినిండి-మరి కపటములేక
భూతదయయును అలోంత్వము

చపలతలేక బిడియములేక
సాధుస్యభావము కలిగియుండుట
పరాక్రమమ్ము-క్షమా-దైర్ఘ్యములు
వచితో-ద్రోహము లేకపోవటయు

ఆత్మస్తుతిఅచి లేకుండుటయు
మొదలగువన్నీ భరతనందనా !
దైవసంపదగ నెంచగవతెను
సుగుణమ్ములుగా వెలుగొందునవి

॥వేదసారమిది॥

దంపము-గర్వము-ఆభిమానమ్ము
కోపము-కలినత-ఆవివేకమ్ము
అసురసంపదగ తెలియు షునీవు
అమరునుఅవి ఆ అంశలొపుట్టిన

దైవసంపదకు బంధవిము కి
అసురసంపదకు బంధనశ కి
కలుగును-నీవు దైవసంపదను
కలిగినవాడవు చింతనవదలుము

లోకమునందు దైవసంబంధపు
అసురసంబంధపు జన్మలురెండు
దైవసంబంధపు గుణములుతెలిపితి
అసురజన్మల గుణములుతెలిపెద

అసురప్రవృత్తి కలిగినజనులు
ధర్మాధర్మ ప్రవృత్తులనెరుగరు
ఆచారమును శచిత్వమెరుగరు
సత్యముఅన్నది తెలియదువారికి

ఇలలోసత్యము లేదనిఅందురు
జీవాధారము ధర్మముఅనదు
ఈక్యరుడెవడు ? ప్రాణులయొక్క
కామహేతుకము సృష్టిఅందురు

ఈవాదముతో అల్పబుద్ధులయి
క్రూరకార్యములు చేయుచుండి మరి
ఇగతికిశ్చత్రపు లయపోయెదరు
వినాశనముకై ఉద్ఘవింతురు

॥వేదసారమిది॥

తీరనికోర్గల తగిలియందురు
దంపు-మదము అభిమానములతో
అవివేకముతో చెడునేవినుచు
అపవిత్రమగు పనులొనర్తురు

జీవితాంతము చింతలొమునిగి
విషయఘంథలే గాప్సుగతంచి
ఆశాపోశములందున బిగిసి
తెగనిబంధముల ముదైపడిపోయి.

కామక్రోధముల హృద్రీగలొంగి
తుచ్ఛసుఖముల మనసుపెంచుకు
న్యాయమువిదచి ధనముగడించుగ
యత్నములెన్నో చేయుచుండురు.

ఇదిలభించినది కోరికతీరెను
ఇక్కెమరియేక కోరికున్నది
కాపున నేను అదిపోందగను
వలయుయత్నము చేయగవలెను.

ఆశ్రతువును గెలిచితినేను
మిగితినరిష్టంను హతమొనరించెద
ఏలికనేను - సుఖముఱునావి
బలవంతుడను కొరతనెరుగను.

శ్రీమంతుడను ఉన్న తపంశము
నాకుచాలిన వారుమరెవ్వురు ?
యజ్ఞముచేసెద దానములిచ్చెద
ఆనందమునే ననుభవింతునని.

॥పేదసారమిది॥

చిత్తవిభ్రమము లెన్నో పెంచుకు
మోహపాశములు మదిపడిపోయి
కామఫోగములు వదలగరేక
విషయాస క్రితో నరకమేగెదరు.

అత్యస్తుతితో వినయములేక
ధన-మానములతో మదించిపోయి
అహంకారము-బలము-గర్వము
కామము-క్రోధము పూర్తిగనిండి

తమతనువులో పరులతనువులో
ఉన్ననన్నమతి ద్వేషించుచును
అసూయనిండి ఆశాత్మీయముగ
నామమాత్రష్ట యజ్ఞముచేతురు

ననుద్వేషించెడి అసురప్రవృత్తికి
క్రూరకృత్యములు పాపకార్యములు
చేయుజనులకు ఇనన-మరణముల
సీచజన్మములే నిరంతమ్మను.

అసురసంబంధష్ట జన్మలనెత్తి
అవివేకముతో నన్నపొందక
అధమాధమమగు అసురప్రవృత్తితో
ఇన్నించెదరు కుంతీసందన!

నరకమునకుగల మూర్ఖద్వారములు
కామ-క్రోధ-లోభమ్ములు తెలియము
వాటికిలోంగి నరుడునశించును
దాటగవలె నా మూర్ఖద్వారములు

॥వేదసారమిది॥

నరకకారకము ప్రతివిధములవ్యా
వీడినమనుజుడు హితముకూర్చుకొని
నరకద్వారముల దరికిచేరక
మోత్తగతినిమరి అందుచుండును.

శాస్త్రోక్తమగు విధినేవదలి
మనసుకుతగిన రీతిగనఢచునొ
ఖృష్టీవాడు పురుషార్థము నందడు
సుఖము-మోత్తము అందగనేర్వుడు

చేయదగినది చేయకూడనిది
శాత్రువు ఇముగా తెలియుమయా!
శాత్రుమునందు నుడివినరీతిని
తెలిసి, సీవు మరి కర్మలుచేయుము.

॥వేదసారమిది॥

17వ అధ్యాయము

శ్రద్ధాత్రయ విభాగ యోగము

శాత్రువిధులకు భిన్నమునుండియు
షాత్రీశద్ధతో హాజలుసలిపే
పురుమలహాణా వరముఎట్టేది?
ప్రతిగుణాలలోఅది దేనికిచెందును?

శ్రద్ధాఅన్నది సహజగుణమది
సత్యగుణము మరి రజ స్తుమములని
మూడువిధముల నిండియుండును
వివరించెదవిను కుంతీనందన !

మనసుకుతగినటు, క్రిధ్నిలచును
క్రిధ్న-జీవని ప్రతిబింబమగు
సంస్కారమది మూలము అగును
గుణములనేఱు ఆదియేపార్థ !

సత్యగుణముతో సురలనుతింతురు
రజోగుణముతో యా-అసురులను
తమోగుణముతో ప్రైతాత్మలను
భూతగుణముల హృజులచేతురు

దంబమునిండి ఆశలుపెంచుకు
మదిలోకోరిక ఉన్నినిలపి
శాస్త్రముచెప్పని రీతిలొఎన్నో
ఫోరతపస్సులు ఆచరించెదరు.

అవివేకముతో తమశరీరమును
అవయవాలను ఇడుమలజెట్టి
తనువుననున్న నాకుసైతము
శాధలనిడెదరు అసురస్వతావులు

మనజులుతినెడి ఆహారముఅది
మూడువిధములుగ తెలియుముఫల్యాణ!
యజ్ఞము-తపసు-దానముకూద
అదేరీతిగ మూడువిధములు

ఆయువు-సత్తువ, బలమారోగ్యము
సుఖమును-ప్రీతిని పెంచగలిగినవి
రసము-చమురుతో రుచికూడినవి
సాత్మ్యకప్రీయమగు ఆహారములు,

॥వేదసారమిది॥

దామమపెంచి అరివేడిగం
చేదు-పులుపు-లవణము నిర్ధిన
భుక్తము రుచ్యము, రజోప్రథానము
శాధ-దుష్టము-రోగము పెంచును

రుచిలేనద్దిది పాసిపోయినది
అపవిత్రమ్మయి ఎపుడోవండిన
మిగిలిపోయిన ఆహారమును
తామసులెప్పుడు తినగారెదరు

వలాపేతును మదలోతలచక
శాత్రువిధినితను అనుసరించుచు
నిశ్చరమనసుతొ కర్తవ్యముగా
చేయయజ్ఞము సాత్మ్ర్యకయజ్ఞము

ఫలితముకోరి ఆదంబరముతొ
పలువురుచూడగ చేసెడియజ్ఞము
రాజునయజ్ఞము ఆందురుయిలలో
కుంతీనందన! తెలియుమునీవు

అశాత్రుమైనది మంత్రరహితమై
దక్షిణలేక శ్రద్ధనుంచక
అన్నదానమది లేనియజ్ఞము
తామసయజ్ఞము ఆందురు పార్థా !

సురల-భూసురుల-గురువుల-జ్ఞానుల
పూజలు-శుభ్రత-బుజువర్తనము
బ్రిహమ్మచర్యము అహింసయున్నా
తనువుతొచేసెడి తపసుగతెరియుము

॥వేదసారమిద్ది॥

పరులనుగూర్చి పరువములాదక
సత్యమునిండిన ప్రియవచనముల
పుణ్యగ్రంథముల ఆధ్యయనముది
“వాక్” తపస్సగా తెలియము పార్చా!

మనోనిర్మలత ముఖప్రసన్నత
మనశ్శాంతిమరి మౌనస్తితితో
ఆత్మనిగ్రహము భావశుద్ధియు
మనసుతో చేసేడి తపసుగ తెలియము.

ఫలముకోనక నే-నుడివిన-యా
మూడువిధములగు తపసులు క్రష్ణతో
పట్టవదలక చేసిన దానిని
సాత్మ్యకతపమని అందురు పార్చా!

పరులనుండి మరి పొగద్దకోరి
సత్యారములు అందుటకొరకై
ఆదంబరముగ చేయుతపస్స
రాజసతపసది సిలకదలేనిది.

మౌధ్యమునిండి మొండిపట్టుతో
తనువునుభాదకు గురిచేయచును
పరులనాశము కోరిచేసేడి
తపసు-తామస తపసుగతెలియము

దేశకాలముల పాత్రమురేరిగి
కర్తవ్యముగా మదిలోతలచి
ప్రత్యుషకారము చేయగచాలని
వారికిచ్చుటది సాత్మ్యకదానము

॥వేదసారమిది॥

ప్రత్యుషకారము మదిలోకోరి
రాగలఫలితము లెక్కాచూచుకొని
మనసునక్కేశము నింపుకొనుచును
చేసెడిదానము రాజసదానము.

దేశకాలముల పొత్తముతెలియక
అర్థ తలేని వ్యక్తులందరకు
అమర్యాదమరి తిరస్కారముల
చేయుదానములు తామసమైనవి.

పరబ్రహ్మమును గుర్తించుటది
“ఓమ్-తత్-సత్” అను మూడువిధములు
భూషణులున్నా-వేదము-యజ్ఞము.
వాచీవర్ణనే ఉద్ఘావించినవి.

వేదవిధులుమరి కాస్తోర్షిక్తముగ
తపసు-యజ్ఞము-రానము చేయుచు
నిర్దేశించిన విధముగనెపుడు
“ఓమ్”కారముతో ప్రారంభింతురు,

వలితముకోరక మోక్షముకొరకై
చేయుయజ్ఞము, తపసు-దానము
“తత్” అనిచెప్పి ఆరంభింతురు
వివిధక్రియలను ఆచరింతురు.

“సత్” అన - నిలకద కలిగినదనియు
మంచిదానికది మారుమాటయి
ఉత్తమమైన కార్యములన్నీ
సత్కార్యములుగ వినుతికెక్కును.

॥వేదసారమ్మిది॥

యజ్ఞము-తపసు-దానములందలి
నిష్టను 'సత్త' అని నుడువుచుండెదురు
వైవ్యప్రీతికై చేయు కర్మలవి
సత్కర్మలుగా చెప్పబడినవి.

శ్రద్ధలేకను చేసెడిహాఁమము
దానము-తపసు, ఇతరకర్మలు
"అసత్త" అందురు ఇహపరములలో
ఫలములు-సూఖములు కలుగజేయవచ్చి.

॥వేదసారమిటి॥

18 వ అధ్యాయము

మోక్ష సన్మాన ర్యోగము

కేశిరక్కసిని కూర్చునవాడా !
కేళవ! త్యాగము అననేమిటయా ?
సన్మానముఅన సవి స్తరముగా
వివరించుము నువ్వు నాపైదయగొని

త్యాగ్యకర్మలను పదలిన పార్థ !
సన్మానము అని పండితులందురు
చేసినకర్మల ఫలితమువదుట.
త్యాగము అందురు కుంతికుమారా !

దోషమువలెమరి కర్మలన్నిటేని
వదలుటమేలని అందురుకొందరు
యజ్ఞము-తపసు-దానకర్మలను
వదలకూడదని మరికొందరయా

భరతకుమారా! క్రుణ్యాగమున
నానిర్ణయము నుడివెదవినుము
త్యాగముమూడు విధములుగాను
చెప్పబడినది కావున ఇలలో

యజ్ఞము - దానము - తపసు మూడును
 చేయదగినవి త్వయించరానివి
 వాటివలనే బుద్ధిమంతులకు
 పవిత్రతన్నది కలుగుచున్నది

యజ్ఞము - దానము - తపసును పొర్చా
 ఫలితముకోరక చేయగవలెను
 కర్తవ్యమయా ! వాటిని చేయుట
 ఇదిని శ్చయము నాసిద్ధాంతము

నియతకర్కలను పరిత్వయించుట
 తగదనిసీవు తెలియుము అర్థున !
 అజ్ఞానముతో చేసెడి అట్టి
 త్యాగము, తామస త్యాగమందురు

కర్కాచరణము దుఃఖమునిదెనని
 శరీరప్రశమయని భయముతో దానిని
 పదలెడిత్యాగము రాజసత్యాగము
 త్యాగఫలము ఆ మనుషులకందు

రాత్రువిహితముగ చేయదగిన ఆ
 కర్కలనన్నయు ఫలమును విడచి
 ఆస క్రిని ఎంతయు పెంచుకొనకను
 చేసెడిత్యాగము సాత్మ్రీకత్యాగము

సత్యమునించిన ప్రజ్ఞాశాలి
 త్యాగితుగుచు మరి కర్కలయందు
 దుఃఖమున్న దని ద్వేషించదయా !
 సుఖముకలదని ముందు కురాదు

॥వేదసారమితి॥

తనువుధరించిన జీవుడెప్పుడు
కర్మలుహృత్రిగ వదలగలేదు
కర్మఫలితము త్యజించినప్పుడు
త్యాగిఅనబడి వినుతికెక్కును

సుఖము - దుఃఖము, సుఖము:ఖములవి
కర్మఫలములు త్యాగముచేయని
మనుజుడుపొందును మరణించగను
త్యాగికిమాత్రము ఆవికలుగవయా

కర్మచరణము - దానిస్వర్యభావము
దానికిగల ఈ అయిదుహేతువులు
సాంఖ్యకాత్రమున వివరించినవి
నే తెలిపెదవిను ఇంద్రకుమారా !

ఓకది శరీరము రెండుక ర్తయు
ఏవిధేంద్రియములు మూడవదగుచు
ఆ యింద్రియముల విధినిర్వహణయు
దైవము ఐదవ దగుచుండునయా!

శరీరమ్ముతో మనసు - వాక్యతో
ఆచరించెడి కర్మలన్నిటికి
మంచి చెడ్డలకు కారణములుగ
నుడివినహేతువులై దే తెలియము

కర్మవిషయము అటుండుగగా
సంస్కారమెరుగని బుద్ధినికలిగి
ఆత్మనుక ర్తగ తలంచువాడు
ఆత్మయుక ర్తల వాస్తవమెరుగడు

॥వేదసారమిది॥

శ్రవణాంత

క ర్తనునేనను తలంపులేకను
బుద్ధియందున కర్మనుతలచక
చేయకర్మాది చంపుటాయినా
పాపముఅంటదు బంధనలుండవు

జ్ఞానము-జ్ఞేయము తెలియవాడని
కర్మ హేతువులు మూడువిధములు
క ర్త-కర్మ-సాధన అనునవి
మూడువిధములు కర్మలంబన

జ్ఞానము-క ర్త-కర్మను మూడును
గుణభేదములలో మూడువిధములుగ
విభజనచేసి సాంఖ్యశాస్త్రమున
చెప్పబడినవి వివరించెదను

సర్వప్రాణుల భిన్నరూపములు
శాశ్వతమైన ఒకటనితెలిసి
భిన్నరూపముల అభిన్నతత్వము
తెలియునట్టిది సాత్మీకజ్ఞానము

ఎజ్ఞానముచే సర్వప్రాణులలో
వేఱువేఱుగా నున్నవాటిని
వేఱువేఱని తలచుచుండునో
అట్టిజ్ఞానమగు రాజుసజ్ఞానము

ఒకగ్రదానిలో-సర్వమదేనని
తగిన హేతువే లేకుండగను
తత్వముతెలియక అంగుమయినదగు
జ్ఞానముఅగును తామసజ్ఞానము

॥వేదసాత్మమిది॥

సంతృయతమై వలితముకోరక
రాగద్వేషములు మోహములేక
చేయకర్మను సాత్యికకర్మగ
చెప్పెదరయ్యా తుంతినందన!

ఫలాపేష్టతో ఆహంకారముతో
అధికప్రయసకు లోనయిచేసెడి
కర్మను రాజుసకర్మగనెంతురు
కుంతికుమారా! తీరుగవినుము

కర్మలవలన కలుగునేష్టము
నాశము బాధ సామర్థ్యమును
తెలుసుకొనక మరి ఆవివేకముతో
చేయకర్మయగు తామసకర్మ

కార్యమునందాన క్రిని విదచి
అహమునువదలి మనోదై ర్యముతో
సిద్ధించినను చెడిపోయినము
నిలకడనుండెడి క ర్త సాత్యికుడు

రాగపతుదయి ఫలాపేష్టగల
లోభియ హింసప్రవృ త్రిని కలిగి
మోదఫేదముల నందెడి యట్టి
క ర్తనెరుంగము రాజుసక ర్తగ

మనోనిగ్రహము లేనిశాదయి
మూర్ఖుడు - ధూర్థుడు - సోమురి అయిమరి
కాలమువుర్థము - చేసెడివాడు
దుఃఖితరు తామసక ర్త

॥వేదసారమిది॥

బుద్ధి-దై ర్యాము ఆను రెండించేని
గుణములబడ్డి మూడు విధములుగ
పూర్తిగనుడివిన విషయమంతయు
వివరించెద విను ఓ ధనంజ్ఞమూ !

ధర్మప్రకృతిని అధర్మనివృత్తిని
చేయదగినది, చేయదగనిది
భయాభయములు-బంధము మోత్తము
తెలియగునేర్చిన బుద్ధి-సాత్మ్యకము

ధర్మధర్మము తెలియకపోతుట
చేయదగినది చేయదగనిది
తెలియక నిజమును తెలుసుకొనకను
చరించబుద్ధి రాజసబుద్ధి

ఆజ్ఞానముతో నిండిపోయి మరి
అధర్మమ్మును ధర్మము ఆనుచు
ఉన్నదానిని కానిదానిగ
తలంచబుద్ధి తామసబుద్ధి

చలించనట్టి దై ర్యాముగలిగి
మనసు, ప్రాణము ఇంద్రియుక్రియలు
యోగసాధనతో శాప్తవిధిగను
నిలపెడిదై ర్యాము సాత్మ్యకమయినది

ఏదై ర్యాముతో ఫలా పేతుతో
ధర్మర్థకామములు మూడునుకూడ
ఆసత్కితోతను ఆచరించునో
ఆశ్చీదై ర్యామది రాజసదై ర్యాము

॥వేదసారమిది॥

పాండునందనా! ఏమనుజూడు తను
దుష్టబుద్ధియై నిద్ర-భయములు
దుఃఖము దిగులు మదమును విడువడో
అట్టి దై ర్యము తామసదై ర్యము

ఏ సాధనతో మనుజూడు ఇలలో
అనందమును సుఖమును రాంతిని
తీరుగబడయునో అట్టిసుఖమది
మూడువిధములు వినుముతీరుగ

ఆరంభములో విషటుల్యమయి
సుఖముగపిదవ పరిణమించుచు
నిర్మలబుద్ధితో కలుగుసుఖమది
సాత్మ్యకసుఖమని ఆందురు విజయా !

ఇంద్రియాలకు ఆందినసుఖమది
మొదటామృతము అనిపించుచును
పిదవవిషముగ పరిణమించును
అట్టిసుఖమది రాజససుఖము

తొలుతయుపిదవ చి త్రముగెరిచి
మోహమునింపి ఏమరపించి
నిద్ర, ప్రమత్తత సోమరితసముల
కలిగెడి సుఖమే తామససుఖము

ప్రకృతిజన్యము ప్రతిగుణమ్ములివి
వీటిపరిధితో నుండనిదేదియు
భూతోకమున నాకలోకమున
దేవతలందున లేనేలేదు

॥వేదసారమిది॥

బ్రాహ్మణ-ష్ట్రీయ-వైశ్వ-శూదులకు
నిర్దేశించిన కర్మలు అన్ని
వారిస్వాహము వలనకలిగెడి
గుణములవలన విఫజనఃరిగెను

శమదమాదులు తపసు-శుచియు
బుణువ ర్తవము-శాత్రుజ్ఞానము
అనుభవజ్ఞానము-ఆస్థికత్వము
స్వాహావజనితము-బ్రాహ్మణకర్మలు

శార్యము-తేజము-కీర్తి-విక్రమము
సామర్థ్యము మరి ఆణినిలచుట
నాయకత్వము దానమునిడుట
స్వాహావజనితము-శాత్రుధర్మము

వ్యవసాయమ్ము గోసంరక్షణ
వ్యాపారములవి వై శ్వగుణముగా
స్వాహావసిద్ధముగా జనియించును
సేవాధర్మము శూద్రంక్షణము

స్వాహావసిద్ధము అయినకర్మలను
ఘలాపేత్తను వదలి చేసినచౌ
జ్ఞానయోగ్యాడై సిద్ధినిపొందును
ఆ వివరము నే తెలిపెదవినుము

తనకై ఏర్పడి వున్న కర్మలను
తీరుగాతడు ఆచరించిన
అన్నిప్రాణులకు ఆదిమూలమగు
దైవహాజయై సిద్ధినిపొందును

॥వేదసారమిది॥

పరధర్మమును శ్రద్ధగచేసిన
దానికన్నను స్వాధర్మపరత
గుణరహితముగా కనుపెంచినను
చేయుటమేలు పాపముకలుగదు

నహజకర్మంవి దోషయు క్తుమని
వదులగరాదు కుంతికుమారా !
అగ్నినిధూమము కమ్మినరీతి
దోషములన్నవి కమ్మును కర్మను

విషయములందాస క్తి నుంచక
మనుసుజయించి బుద్ధిమంతుడై
కోరికలేక త్యాగబుద్ధితో
నైష్టికర్మస్థితి కలుగునుపార్థా !

కర్మసీద్ధిని బదసినవాడు
పరమాత్మనేవిధి అందగనేర్చునొ
జ్ఞానముయొక్క పరాకాశును
నాటోధనతో వినుము ధనంజయ!

నిర్మలబుద్ధితో మనోదై ర్యముతో
నిగ్రహశ క్తితో శబ్ద స్పర్శలు
రాగద్వేషములు పరిత్యజించి
ఏకాంతమున మనసు పెంచుకొని

మితథు క్తుమునకు ఆలవడియుండి
వాక్ - శరీరము - మనస్సు నిత్యము
స్వాధీనముతో ధ్యానతత్పరుడు
వైరాగ్యమును ఆవలంబించి

॥వేదసారమిది॥

పరధర్మమును శ్రద్ధగచేసిన
దానికన్నను స్వాధర్మపరత
గుణరహితముగా కనుపెంచినను
చేయుటమేలు పాపముకలుగదు

నహజకర్మంవి దోషయు క్తమని
వదులగరాదు కుంతికుమారా !
అగ్నినిధూమము కమ్మినరీతి
దోషములన్నవి కమ్మును కర్మను

విషయములందాస క్తి నుంచక
మనుసుజయించి బుద్ధిమంతుడై
కోరికలేక త్యాగబుద్ధితో
నైష్టికర్మస్థితి కలుగునుపార్థా !

కర్మసీద్ధిని బదసినవాడు
పరమాత్మనేవిధి అందగనేర్చునొ
జ్ఞానముయొక్క పరాకాశును
నాటోధనతో వినుము ధనంజయ!

నిర్మలబుద్ధితో మనోదై ర్యముతో
నిగ్రహశ క్తితో శబ్ద స్పృహలు
రాగద్వేషములు పరిత్యజించి
ఏకాంతమున మనసు పెంచుకొని

మితథు క్తమనకు ఆలవడియుండి
వాక్ - శరీరము - మనస్సు నిత్యము
స్వాధీనముతో ధ్యానతత్పరుడు
వైరాగ్యమును ఆవలంబించి

॥వేదసారమిది॥

సర్వముతెలుసని అహము పెంచుకొని
కర్తవ్యముతుగు యుద్ధముమానగ
ఆలోచనాతుది వ్యోహర్ముతుగును
ఇంతగుణము నిను ఆజికిప్రోయను

యుద్ధముచేయట ఆన్నది పొర్చా !
స్వభావసిద్ధము ష్క్రూటియకర్మ
మనసులోవిముఖత చూపినకాని
కర్మాధీనుడ వగుటతప్పదు

అన్నిప్రాణుల హృదయమునందు
నెలకొనియున్న సర్వేశ్వరుడు
యంత్రము-బోష్ముల నాడించినటు
మాయతో జీవుల నాడించును విను.

అట్టే ఈశ్వరుని సర్వేశ్వరుని
చిత్తమునందు పూర్తిగనిలపి
శరణవేడిన చిత్తశాంతితో
శాశ్వతస్థానము అందగతగుదువు.

ఈ జ్ఞానమువిను రహస్యమైనది
రహస్యాలలో పరమరహస్యము
నీకది ఉపదేశించబడినది
నిర్మయించుకొని ఆచరింపుము.

రహస్యాలలో రహస్యమైనది
ప్రేషమయినది తెలిపెదవినుము
నాకు హితుడవు ప్రీతిపాత్రుడవు
నీ హితమున్నకె చెప్పెదవినుము.

॥వేదసారమిథి॥

చిత్తమునాటై నిలుపుము అర్థున.
 భక్తితో నువ్వును ఆరాధించుము
 సమస్యరించుము నన్ను పొందెదు
 ప్రతినగతెలిపితి హతుదవగుక.

సర్వదర్శములు..నాకై త్వజించి
 నన్నుళరణని నమ్మకాన్నచో
 సర్వపొపముల తొలగజేతును
 మొడుమిచ్చెదను వినుము కిరీటి !

ఈపసు, భక్తిలేనివానికి
 తెలియ, కోరికది లేనివానికి
 గురువులసేవ చేయనివానికి
 ననుద్వేషించెడి వానికి చెప్పుకు.

అతి రహస్యమగు ఈ తత్త్వమును
 నా భక్తులకు ఉపదేశించిన
 ననుభజియించిన వాదతదగును
 అతడుపొందు నను-నిస్సందేహము

నాకు ప్రియమును కూర్చుడివారు
 అతనినిమించినవారు లేరయా !
 వానిని ఏంచిన అతి ప్రియతములు
 భువిలో నాకు దౌరకరు పార్చా!

మనలో జరిగిన యో సంవాదము
 పవిత్రమైన సంబాధము
 పరించువాడు జ్ఞానయజ్ఞమున
 నిశ్చయముగ నను సేవించినటు.

॥వేదసారముది॥

శ్రద్ధనిండి మరి అసూయవిడచి
దీనినిశ్రద్ధగ వినివాడును
మోత్మమునందును, పుణ్యమూర్తియై
శుభమగు లోకములందును పార్థ!

ఓ ధనంజయ! ఏకాగ్రతత!
మనసును నిలపి నాటపదేశము
విందివ-సీత్రమ, అజ్ఞానజనితము
సంపూర్ణముగా నశించిపోయైన.

పార్థుడు పలికెను-ఆచ్యుత సీదగు
ఉపదేశముతో జ్ఞానము కలిగెను
అజ్ఞానము, సందియమంతా పోయైను.
నీ ఆనతినే తరం ధరింతును.

వాసుదేవునికి కుంటిసుతునకు
మధ్య జరిగిన ఆదృతమైన
సంవాదమును వినగా నాకు
మది పులకించెను అనె సంజయుడు.

వ్యాసానుగ్రహమైన యోగము
క్రేష్ణము-గుహ్యము ఆగు ఉపదేశము
యోగిక్యరుదగు కృష్ణుడు స్వయముగ
నుడువగ విందిని నేతరించితిని.

రాజా! నేను యూ సంవాదము
కేళవార్షునుల పవిత్రభావం
మదిలోతలచి పులకించెదను
పుణ్యమునాదని పొంగిపోదును.

॥వేదసారఖాది॥

భగవదీత

ఆదిదేవుడగు నారాయణుడు
సర్వమునింది దర్శనమిదుట
కన్నలనుండి దూరముకాదది
తరగనట్టి ఆనందము నిచ్చును.

ఎచ్చట యోగీశ్వరుడగు కృష్ణుడు
ధనుసు ధరించిన పార్థుడు కలరో
సిరులు-విజయము-నీతియు-తెలివి
అచ్చట నెలకొను నిశ్చయమ్ముగ.

“వేదసారమిది భగవదీత
ఇహ పరములకు ఖంగరుబాట
ఆదిదేవుడగు నారాయణుడు
ముదమున పార్థునకుపదేశించెను.”

సర్వే జనాస్నాత్మినో భవంతు
గీతామహాత్మ్యైవు

ధరపలికెను తృభగవానునితో
ఓపరమేళా ! జగదాధారా !
ప్రారబ్ధమును అనుభవించుచు
నిశ్చలభక్తి ఎటుఱనగూడును ?

ప్రారబ్ధమును అనుభవించుచు
నిత్యమగీతను పలించువానికి
మక్తియు-సుఖముకలుగును-కర్మల
బంధములుండవు ఆనె పరమాత్మ

గీతనుధ్యానము చేసినంతట
తామరాకునకు నీరుతంటనటు
సర్వదోషములు మహాపాపములు
ఖంటవు-అదియే గీతమహాత్మ్యము

గీతాగ్రంథములున్న స్ఫురములు
పతించునట్టి తావులన్నియును
అతిపవ్వితమగు నెలవులు అగును
ప్రయాగమొదలగు తీర్థములగును

అవి నిలయములు గోపాలురకు
గోపికంకును నారదమౌసికి
సురలు-బుషలు-యోగులుందురు
ఉద్రవాదులు-పన్నగులుందురు

గీతను చక్రివెడి స్ఫురములందున
చక్రివించెడి ప్రతి నెలవుణందున
అర్థముతరచెడి అన్నితావుల
ఉండునునేను నిశ్చయముగను

నా ఆశ్రయము గీతయే వినుము
నా నెలవుగనే గీతను తెలియము
గీతలొనుడివిన జ్ఞానముతోనే
ముల్చోకములను ఏలుచుందును

అర్థ-మాత్రా రూపముగంది
అష్టరమైన బ్రిహ్మస్వరూపము
నిత్యమైన ఈ గీతాశాత్రము
ఉత్తమమైన బ్రిహ్మవిద్యయే

రథవద్దిన

చిదానందుడగు శ్రీకృష్ణుడు-తను
కిరీటికిచ్చిన ఉపదేశమిది
వేదసార మానందరూపము
తత్క్షానము ఇచ్చును-కోరిన

నిశ్చలమనసుతొ నిత్యము గీతలొ
పదునెనిమిది అధ్యాయములన్నీ
పరించునరుడు జ్ఞానముతొ
పరమపదమును చేరుట తథ్యము

గీతలొసగమునె-పరించువానిక
గోవును దానము చేసినఫలము
మూడవవంతున గంగాస్నానము
అరవవంతున సోమయాగము

వలితము అందును నిశ్చయమ్ముగ
అటుగాకున్న ఒక అధ్యాయము
భక్తితొచదివిన ర్యదలోకమున
చిరకాలముండును ర్యదగణముతో

ధరణి ! వినుము అధ్యాయములో
నాల్గవవంతు పారాయణమున
మన్యంతరమగు కాలమంతయు
మానవజన్మను ఎత్తుటఫలము

పదిక్షోకములు లేదా ఆయిదు
నాలుగుగాని మూడయినా మరి
రెండు క్షోకములు-ఒకటయినాను
అందులొసగము ఆర్ఘ్యోకము

నిత్యము పారాయణగా చదివిన
చంద్రలోకమున పదివేలేంద్రు
ఉండును మరియు పారాయణమున
మృతినొందిన దేవత్యమునందును

మానవజన్మతో పదేపదే తను
గీతనుపరించ మోషమునందును
గీతనుతలచుచు ప్రాణమువదలిన
సద్గుతిపోందును ధన్యుడు ఆగును

మహాపముల నెన్ని చేసినను
గీతార్థమును వినమనసున్న
అట్టివానికి వైకుంఠమున
వాసుదేవుని సన్నిధిదౌర్జను

ప్రతిదినము తను, నిత్యకర్మలను
ఆచరించుచు గీతార్థమును
ధ్యానించినాగు జీవన్మృక్తుడు
పునర్జన్మన్నను పోందడు ఆతడు

ఇగత్తులోన గీతాశ్రయమున
జనకుడు మొదలగు ధరణీధవులు
ఎందరూ పాపములన్నీతోలగగ
పరమాత్మపదమును పోందగలిగిరి

గీతాపారాయణమును చేసి
మహాత్మ్యమ్మును పరించకున్న
పారాయణమది వ్యోధము ఆగును
.చివరకు శ్రమగా మిగులును ఆంతయు

మహాత్మ్యమృతో గీతనుచదివిన
ఫలితముకలుగును నిశ్చయమృగా
అట్టివానికి దుర్గాత్మమయిన
మోషము దూరకును నిస్పందేహము.

ప్రాచీనము ఆగు తణమహాత్మ్యము
గీతమాహాత్మ్యముగ నుడివితి
గీతనుపలించి వెంటనె దీనిని
చదివిన ఫలితము తప్పక దూరకును.

శుభం

గోపనీయది ఉన్న - తఱకు - పుట్టిన ఉత్కు
జన్మ నిచ్చిన పుణ్యమార్తి మహాలక్ష్మిమృ
నా పాలిదేవుడు కామేశ్వరుడు - తండ్రి
శ్రీరామచందుడు ఆరాధ్య దైవము.